AMERIKANSKI SLOVENEC

G. L. Brozih 15. jan. 1916

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 10. JOLIET, ILLINOIS, 31. DECEMBRA 1915 LETNIK XXV.

Velike priprave za napad na mesto Solun.

Avstro-nemške in turko-bolgarske čete se baje zbirajo ob grški meji, da napadejo anglo-francosko armado pred Solunom. Odločilna bitka se prične v kratkem. Avstrijci obstreljujejo mesto Skader, kamor so se zatekli ostanki srbske armade.

Ruski napadi ob Dnjestru baje odbiti. Ljuti boji na zapadu.

Dunaj, 27. dec. (Čez London.) — Vrhovno vojno vodstvo je nocoj naznanilo:

"Delovanje italijanskega topništva proti južnotirolski fronti je bilo mnogo živahnejše včeraj. V bojih na vzhodnih višinah Adiške doline, južno od Rovereda, je sovražnik izgubil 200 mož na usmrčencih in ranjencih.

"Ob soški fronti je prišlo samo do posamnih topniških bojev."

Laški kralj ranjen?

Berlin, 28. dec. (Brezžično.) — "Ueberseeische Neuigkeitenagentur" poroča, da je bil italijanski kralj Viktor Emanuel ranjen baje po avstrijski granati in so ga morali prepeljati v bolnišnico. Tiskovna agentura pristavlja, da smatrajo poročilo za "senzačno govorico" in pravi dobesedno:

"Iz severne Italije povrnivši se potniki zagotavljajo, da je vsled policijskega strahovanja zavladala med italijanskim prebivavstvom obča groza. Javno mnenje je proti vojni in prepričanja, da je potreba na čelu vlade samo pravega moža, da uresniči željo po miru, neglede na londonski dogovor.

"Nadaljnja senzačna govorica, ki ji splošno verjamejo, je, da je bil neki general in zaupen prijatelj kraljev ustreljen, ker je bil v zvezi s sovražnikom."

Boji se nadaljujejo.

Dunaj, 28. dec. (Čez London.) — Vrhovno vojno vodstvo je danes naznanilo:

"Ob južni in jugovzhodni tirolski meji se boji nadaljujejo."

Z balkanskega bojišča.

Dunaj, 27. dec. (Čez London.) — Vrhovno vojno vodstvo je nocoj naznanilo:

"Na jugovzhodnem bojišču se ni pripetilo nič važnega. Vojni plen naših čet v Bjelem polju se je pomnožil za 5,400 novih pušk." (Črnogorci torej niso zopet "zmagovito vkorakali v Bjelopolje", kakor sta poročala Rim in Pariz.)

Pred napadom na Solun.

London, 27. dec. — Pretehtujoč novice iz raznih virov, vidi dnevnik "The Times" mnogo znamenj bližajočega se mogočnega napada na franko-britanske postojanke. List misli, da napad prično v nekaj dneh Avstro-Nemci in Turko-Bolgari pod enim poveljstvom in v skupni smeri.

Bolgari bodo prejkone tvorili središče, pravi list, in imeli opraviti glavno delo. Avstro-nemška kolona se menda zbira blizu Bitolja (Monastira). Nekaj turških divizij baje maršira od Kustendila čez Nevrokop in drugi Turki se jim prejkone pridružijo.

Zavezniki med tem naglo razširjajo svoje obrambne utrdbe in so baje dobro opremljeni s težkimi topovi. Pomočne čete prihajajo neprestano.

Črnogorsko vojno poročilo.

Pariz, 27. dec. — Črnogorci nadaljujejo svojo ofenzivo in so pridobili precej ozemlja v Sandžaku, kakor pravi uradno črnogorsko naznanilo, ki se glasi:

"Naše čete v Sandžaku so nadaljevale svojo ofenzivo in zavzele več vasi od sovražnika, vštevši Guduče, Dujevo in Dobrido. Avstrijci so utrpeli težkih izgub v silni borbi za postojanke."

Avstrijci napadajo Skader.

London, 29. dec. — Avstrijske čete so začele napadati Skader, kakor pravi brzojavka iz Aten. V tukajšnjih uradnih krogih dvomijo o resničnosti tega poročila. Zadnje brzojavke kažejo, da Avstrijci niso prodrli dalje, nego do Bjelega polja, kjer so jih te dni Črnogorci odbili.

V Skadru je okoli 75,000 Srbov, kakor pravi neka druga brzojavka iz Aten. Zasedli so močno utrjene postojanke, ki nudijo krepko obrambo proti Avstrijcem.

Pred pohodom proti Solunu.

Atene, 29. dec. — Sveže nemške čete so dospele do grške meje ter se zbirajo ob liniji Dojran-Gevgelij in okrog Velesa, Radovice in Strumnice, kakor naznanjajo danes semkaj dospela poročila.

Rečeno je, da bodo iz samih Nemcev sestavljene armade prekoračile grško mejo in napadle zaveznike v štirinajstih dneh.

Potniki, ki so dospeli semkaj iz Valone v Albaniji, poročajo, da je veliko število italijanskih vojakov zbranih tamkaj.

Z ruskega bojišča.

Petrograd, 27. dec. — Nemci so bili delavni ob fronti Riga-Dvinsk in so se posluževali plina v nekaterih svojih napadih, a so bili odbiti v vseh slučajih. Danes izdano uradno naznanilo se glasi:

"Na več točkah ob fronti pri Rigi je bilo naše topništvo uspešno proti sovražnim baterijam, ki so morale utihniti. Južno od Ikskula so Nemci napadali naše zakope pod okriljem plina. Ob fronti pri Dvinsku so Nemci ponovno poskusili zapustiti svoje zakope, a so bili z lahkoto pognani nazaj."

Dunaj, 27. dec. (Čez London.) — Vrhovno vojno vodstvo je nocoj naznanilo:

"Na ruskem bojišču je položaj ostal neizpremenjen."

Rusi krvavo odbiti.

Dunaj, 28. dec. (Čez London.) — Vrhovno vojno vodstvo je danes naznanilo:

"Ob besarabijski fronti in ob Dnjestru so bili ponovni napadi po močnih ruskih oddelkih krvavo odbiti. Sovražnik je po večurni topniški pripravi začel prodirati proti našim postojankam in napadal s posebno silnostjo odsek med Prutom in gozdnatim ozemljem severno od Toporuca. Pet naskokov z gostimi pehotnimi množtvi je bilo zaporedoma v tem odseku odbitih. Naskočne kolone so bile 15 do 16 vrst globoke. Napadniki so se umikali v najhujšem ognju našega topništva in so utrpeli izredno krvavih izgub."

Z zapadnega bojišča.

Berlin, 27. dec. — Veliki glavni stan poroča o včerajšnjih razvojih ob fronti:

"Zasedli smo žrelo pred našo fronto pri Neuvillu, napravljeno po razpoku francoskih min.

"Sovražna mina, ki je razpoknila pri Combresu, je povzročila malo škodo; sicer ni nič važnega poročiti.

"Na vzhodu in Balkanu vlada mir."

Boji za Hartmannsweilerkopf.

London, 29. dec. — Hartmannsweilerkopf je še vedno odsek najljutejših bojev ob zapadni fronti. Pariz poroča zavzetje neke nove postojanke. To priznava Berlin, a dostavlja, da so bili Francozi pozneje zopet izgnani. Angleži so izgubili včeraj dva zrakoplova in predvčerajšnjim enega.

Napadi na ladje.

London, 27. dec. — Semkaj dospela poročila kažejo obnovo nemškega in avstrijskega vojskovanja s podmorskimi čolni, ki donaša zaveznikom težko izgubo na življenjih in ladjah. Ladje, ki so postale žrtvo, so bile:

"Ville de la Ciotat", francoski parnik 6,378 ton, pogreznjen v Sredozemskem morju v petek z izgubo osemdesetih življenj. Poroča se, da je bil parnik med vožnjo iz vzhodnih luk v Marseilles torpediran brez svarila in pogreznjen v nekaj minutah.

"Yeddo", britanski parnik 4,500 ton. Na vožnji iz Calcutte v New York. Posadka rešena. Naklad je bil cenjen nad $2,000,000.

"Ministre Beernaert", belgijski parnik 4,215 ton. Dva pomorščaka pogrešana in trideset rešenih.

"Cottingham", britanski parnik 512 ton. Posadka rešena.

"Hadley", britanski parnik 1,777 ton. Posadka rešena.

58 poštnih vreč ukradenih.

New York, 27. dec. — Švedski parnik "Stockholm", prej "Potsdam" Holandsko-ameriške linije, je dospel danes semkaj iz Gothenburga, Švedija.

Parnik je bil v Severnem morju po neki britanski križarki ustavljen in dne 13. dec. vlečen v Kirkwall, da je bil tam pridržan tri dni. Britanska oblastva so zaplenila 58 vreč s pošto, ki je po njih mnenju prišla iz Nemčije.

Kapitan Boy-Ed.

New York, 27. dec. — Kapitan Boy-Ed, odpoklicani pomorski pribočnik nemškega poslaništva v Washingtonu, zapusti Združene Države jutri na krovu parnika "Rotterdam".

Avstrija se noče ukloniti.

Washington, D. C., 29. dec. — Vsled bojazni, da predsednik Wilson ne prodre s svojimi zahtevami nasproti Avstriji v slučaju "Ancone", so demokratski voditelji v senatu nasvetovali, naj bi se predsednik posvetoval s to skupščino (s senatom), predno stori kak odločilen korak.

Sedaj je splošno mnenje v uradnih krogih, da v svojem odgovoru Avstrija ne izpolni vseh zahtev, ki jih je stavil g. Wilson.

Verjetno je, da Dunaj ponudi odškodnino za smrt Američanov na "Anconi" in morebiti da zagotovilo, da se bodo pravice Američanov vpoštevale v prihodnje, a da odkloni obžalovanje dejanja ali kaznitev poveljnika dotičnega podmorskega čolna.

Mogoč je pa tudi od strani Avstrije predlog, da se sporna vprašanja med deželama izroče razsodišču. Na vsak način je položaj zazdaj skrajno resen. Predsednik bo moral izpolniti svojo grožnjo in pretrgati diplomatsko zvezo, ali pa se ukloniti in nadaljevati pogajanje, kakor želi Avstrija.

Osem obtožencev vojne zarote.

New York, 28. dec. — Osem mož, vštevši enega kongresnika, enega bivšega kongresnika in enega bivšega generalnega pravdnika ohioskega, je zavezna velika porota tukaj danes obtožila zarote v oviranje inozemske trgovine s prestopkom po Shermanovem protitrustovskem zakonu.

Obtožbe, ki so prva važna posledica večmesečne preiskave od strani zaveznih uradnikov v namišljeni zaroti nemških agentov v zaustavo izvoza vojnih potrebščin zaveznikom, obdolžujejo osmere obtožence, da so poskušali povzročati štrajke in drugače ovirati izvažanje vojnih zalog na Rusko, Angleško, Francosko in Laško, vštevši organizacijo Labor's National Peace Council.

Obtoženci so:

Frank Buchanan, član kongresa iz sedmega illinoiškega (chicaškega) distrikta.

H. Robert Fowler, bivši član kongresa iz 24. illinoiškega distrikta.

Frank S. Monnett, bivši generalni pravdnik ohioski.

Potem: H. B. Martin; Herman Schulteis; Franz von Rintelen; David Lamar, in Jacob C. Taylor.

Vsi obtoženci, izvzemši Von Rintelena in Lamarja, so uradniki ali bivši uradniki Labor's National Peace Councila.

Vlada hoče dokazati, da je Rintelen plačal kakih $170,000 Lamarju in drugim v podpihovanje štrajkov.

Za tujce ni nevarnosti.

Washington, D. C., 29. dec. — Ameriški poslanec Reinsch v Pekingu je danes brzojavil državnemu departmentu, da upora proti Juanšikaju in povrata k monarhiji na Kitajskem zazdaj ne smatrajo za "nevaren politični položaj".

V brzojavki je rečeno: "Gibanje proti Juanšikaju je omejeno na pokrajino Yunnan. Druge pokrajine v južnem Kitaju so popolnoma mirne. Če se gibanje razširi, se vendar ni bati nevarnosti za življenje in lastnino tujcev, niti za trgovino. Tujci in njihove koristi se bodo posebno ščitili, kakor zatrjujejo voditelji v Yunnanu."

"Suhe" države.

Chicago, Ill., 28. dec. — Državna prohibicija zadobi veljavo v sedmih državah s prihodom novega leta. Te države so: Colorado, Iowa, Washington, Oregon, Idaho, Arkansas in South Carolina. Ko zapre Virginia svoje salune dne 1. nov. 1916, bode devetnajst držav suhih.

Nebraska, California, Michigan, So. Dakota, Vermont in teritorij Alaska bodo glasovale o prihibiciji prihodnje leto, in več drugih držav bo menda storilo pravtako.

"Osušitev" države Colorado je najhujši letošnji udarec salunom. Šestnajststo salunov in enajst pivovaren bodo zaprli v tej državi. Po petkovi polnoči bo mogoče dobiti samo štiri unce opojne pijače naenkrat po zdravniškem receptu, veljavnem za enkratno rabo, in opojne pijače se ne bodo več oglaševale v coloradskih časopisih po Novem letu.

Vihar na vzhodu.

Washington, D. C., 29. dec. — Sneg in blato sta ovirala danes promet po vsem vzhodu. Vihar besni v smeri iz Louisiane proti severu. Danes razsaja v osrednji dolini Ohio.

Cleveland, O., 29. dec. — V Clevelandu divja danes pravcat zapadni blizzard, hujši nego tisti, ki je pred dvema letoma obiskal mesto železa in jekla. Prejkone bode do drevi mesto osamljeno in vsak promet pretrgan. Cestnoželezniční promet je že ustavljen in telegrafske in telefonske žice so pretrgane. Vihar besni s hitrostjo 35 milj na uro.

Jolietska novica.

— Slovenski Sokol v Rockdalu priredi v soboto (na Novo leto) večer svojo veselico v Mavričevi dvorani, kamor vabi vse rojake na zabavo, razvedrilo in okrepčilo.

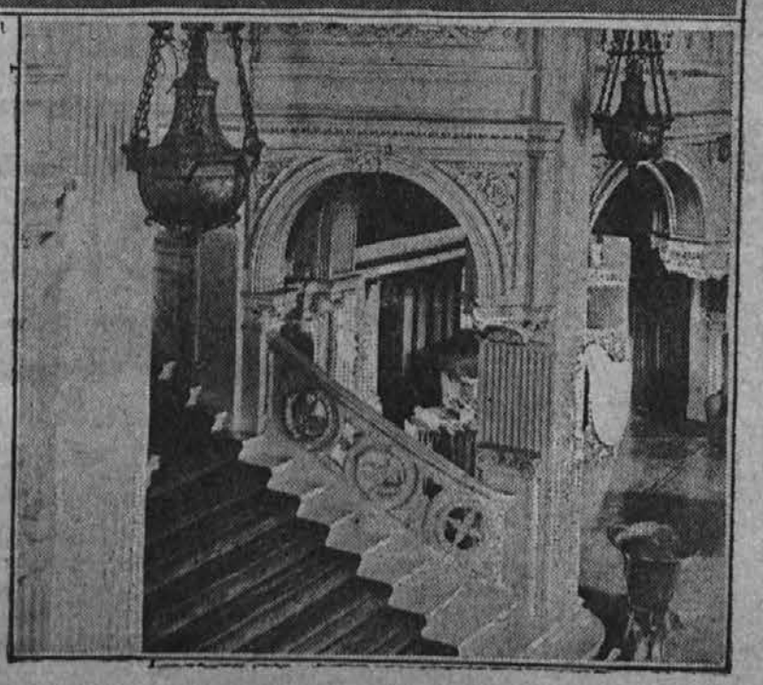

PREDSEDNIKOVO NOVO LETOVIŠČE NA BREŽINI DRŽAVE NEW JERSEY.

Predsednik Wilson se je odločil, da prebije prihodnje poletje v Shadow Lawnu, na petdeset akrov obsegajočem posestvu pokojnega Johna A. McCalla, pri Elberonu, blizu Long Brancha, N. J., ki je sedaj lastuje polkovnik J. B. Greenhut. Shadow Lawn je bil zgrajen leta 1902. za Johna A. McCalla s potroški $500,000. Hiša je dve nadstropji in obsega dveintrideset sob, ki so bogato opremljene. Porch ali veža kakih 250 čevljev dolga je na severni, vzhodni in južni hišni strani ter nudi krasen razgled po morju in divni okolici.

Škof Stariha umrl v Ljubljani.

Rt. Rev. John Stariha, bivši škof v Leadu, So. Dakota, zaspal v Gospodu v 71. letu svoje starosti.

40 LET DELOVAL V AMERIKI.

V zgodovini ameriških Slovencev zavzema pokojnik eno prvih mest.

Ljubljanski "Domoljub" z dne 2. dec. t. l. nam je prinesel sledečo žalostno vest:

"Umrl je nenadoma dne 28. novembra naslovni škof mil. gospod Janez Stariha. Služboval je dolgo vrsto let kot župnik in slednjič kot škof v Ameriki. Pred šestimi leti se je preselil vsled slabega zdravja v domovino. Pokojni cerkveni knez je bil rojen v Semiču leta 1845. Do svojega duhovskega poklica je prišel pokojni vladika po mnogih trudih in težavah. Bil je mirnega, tihega in skromnega značaja ter izredno delaven, dokler so mu moči dopuščale. N. p. v m.!" —

Tako "Domoljub". Dotične številke ljubljanskega "Slovenca", ki je naznanila tužno vest, še nismo prejeli. Še ne dva tedna potem, ko je izdihnil svojo blago dušo Rev. Father John M. Solnce v St. Paulu, Minn. (dne 15. nov. t. l), je tam daleč v beli Ljubljani zaspal v Gospodu njegov iskreni prijatelj in dolgoletni sotrudnik v vinogradu Gospodovem, preč. g. škof v p. Stariha.

V Rev. J. M. Trunkovi knjigi "Amerika in Amerikanci" čitamo sledeče vrstice o pokojniku:

Stariha Ivan, Rt. Rev., škof, je izredno odločen značaj. Vedno je izpeljal, za kar se je namenil. V dolgi dobi 40letnega delovanja je izvršil mnogo znamenitih del, s katerimi si je postavil na severozapadu velike Amerike trajen spomin. Škofovska čast, do katere je bil povzdignjen, je le majhen izraz priznanja za njegovo neumorno delovanje.

Tudi ta dika našega slovenskega naroda je prišel iz kraja, odkoder je šlo največ naših bratov čez veliko morje za kruhom. Rojen je bil dne 12. maja 1845 v Sodinjivasi, semiške župnije v Belokrajini, p. d. pri "Jenžetku" h. št. 5. Študiral je pri frančiškanih v Novem mestu. V 8. šoli l. 1866 je moral iti na nabor ter bil potrjen. Ker je izbruhnila ravno vojska, je moral tudi Stariha med vojake. V bitki pri Kustoci, dne 24. junija 1866, se je Stariha posebno odlikoval. Dobil je v priznanje srebrno medaljo in postal desetnik. Ker je Stariha tlačila vojaška dolžnost, in bi bil obenem rad postal duhovnik, se je namenil iti v Ameriko. Celih 57 dni je potoval na jadrnici in dospel v New York dne 11. maja 1867. Dospevšemu v Wisconsin mu izprva ni kazalo drugega nego iti na farmo. Ves mesec je bil za "volarja" ter zaslužil 20 dolarjev. S temi se je napotil v Milwaukee, pozneje k sošolcu J. Vrtinu v Houghton. Hotel je privatno študirati bogoslovje, a rojak J. Čebulj mu svetuje, naj gre v Milwaukee v semenišče. Vodja, dr. Salzmann, ga je najprej zavrnil, a zopet poklical nazaj, češ: "Vi imate pošten obraz, ostanite pri nas!" Dne 19. septembra 1869 ga je njegov rojak škof Mrak posvetil v mašnika, in pri Vrtinu je obhajal novo sv. mašo. Škof pošlje Stariha na župnijo Negaunee. Izprva je šlo težko, ker so bili v župniji sami Irci in Francozi. Z jekleno odločnostjo pa premaga Stariha vse težave. Ker mu ni ugajalo podnebje, zaprosi škofa za odpust. Jeseni 1871 pride v škofijo St. Paul, Minn. Škof Th. Grace ga pošlje za 9 mesecev v Marystown in l. 1872 v Red Wing ob Mississippiju. V teku 7 let je Stariha sezidal župnijsko cerkev in šolo ter na postajah še 3 druge cerkve. Težav ni manjkalo. Župljani so mu izpočetka precej nagajali, a ko ga škof l. 1883 pokliče v St. Paul, so isti župljani prosili zanj. V St. Paulu mu škof odkaže del mesta ter mu veli zidati cerkev in šolo. Ko je stala cerkev sv. Frančiška Saleškega in šola, so se župljani začeli naseljevati okoli nje, in v šestih letih je štela župnija 550 družin ter 600 šolarjev. L. 1890 je bil Stariha kanonično umeščen ter postal obenem generalni vikar nadškofije. Stariha ni zabil svoje slovenske domovine. Ker je odšel v Ameriko brez postavnega dovoljenja, je moral sam cesar dati dovoljenje za povrnitev. Obiskal je svoj dom v letih 1882 in 1889. Ko je izgubil glas, se je prišel zdravit leta 1894. Leta 1902 so ustanovili v vzhodni Dakoti novo škofijo. Rim je imenoval dne 6. avgusta 1902 za škof, našega velezaslužnega rojaka. Dne 28. oktobra 1902 je bil Stariha posvečen za škofa in dne 23. novembra i. l. je zasedel škofovsko stolico v mestu Lead. Kakor prej v Red Wingu, je moral začeti tudi tu iznova. Mnogo se je prizadeval med Indijanci. Do l. 1907 je sezidal 23 cerkva. Večkrat ga je napadla huda bolezen. Stariha prosi Rim, da naj mu odvzame breme. Prošnjo mu uslišijo. Stariha je postal škof nekdanje škofije Antipatris in se preselil v belo Ljubljano, da se odpočije med svojimi rojaki od 40 letnega delovanja v službi cerkve in človeštva. —

*

In zdaj že počiva naš blagi ameriški nadpastir v zemlji domači, v središču Slovenije, kjer leži tudi truplo našega nepozabnega Rev. F. S. Šusteršiča.

Requiescat in pace!

NA TISOČE DOLARJEV

smo že prihranili našim cenj. rojakom in rojakinjam v Ameriki; tudi onim, ki še niso poslali denarja v staro domovino potom našega posredovanja; ker smo takorekoč prisilili razne čifutske in druge banke, da so tudi znižale cene kronam in ne računajo po 3 do 5 dolarjev preveč na vsacih 100 kronah.

Mi imamo **najboljšo zvezo**, po kateri pride denar **najzanesljivejše** in se izplačuje **najtočneje.**

Mi garantiramo vsako pošiljatev.

Lastniki naše družbe so znani slovenski veljaki in so eden za drugega odgovorni, zato se ni bati nikakoršne neprilike, če pošljete denar skozi naše posredovanje.

V stari domovini izplača denar c. kr. pošta **potom c. k. poštne hranilnice na Dunaju ali v Budimpešti, ali potom Prve Hrvatske Štedionice u Zagrebu.**

Denar nam pošljite po bančnem "Draftu", ki ga dobite v vsaki banki skoro zastonj, poštnem ali ekspres Money Order-om, ali pa v priporočenem pismu kar gotov papirnat denar.

* * *

5 kron pošljemo zdaj za.....$ .75
50 " " " " 7.20

100 KRON ZA $14.00

500 kron pa za $70.00

Pri teh cenah je poštnina že vračunana. Predno pošljete večjo vsoto pišite nam za najnižjo ceno, da Vam prihranimo denar. Pošiljatve in pisma naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
bančni oddelek,
Joliet, Illinois.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Joliet, Ill., 29. dec. — Srečno in zdravo novo leto! S tem lepim voščilom se pozdravljajo prijatelji in znanci, ko se poslavljajo od starega leta in nastopajo novo, pričakovanja polno leto. S tem voščilom pozdravlja tudi Amerikanski Slovenec vse svoje zveste naročnike, sotrudnike in prijatelje, v trdnem upanju, da mu ostanejo zvesti kakor doslej, tako i zanaprej. Na skupno delo za pravi napredek našega naroda tudi v novem letu! In v tem zmislu kličemo vsem: Srečno in zdravo!

—Koncem starega leta se spomnimo i naše stare domovine, "vdove tožne, zapuščene", ki je mati toliko sirot, s krvjo, solzami napojena, ki bol pozna le, nič dobrot, kakor poje pesnik. Še nikdar ni bila naša stara domovina mati toliko sirot ter tako napojena s krvjo in solzami, kakor letos — vsled strašne vojne! In zato se je danes spominjamo z najiskrenejšim sinovskim sočutjem in prisrčnim voščilom, da ji v novem letu zasine solnce lepšin dni in boljše sreče. Tisočkrat pozdravljena!

— Rev. Ant. Berk, pomožni duhovnik slovenske fare sv. Vida v Clevelandu, O., se mudi v Jolietu včeraj, danes in jutri. Prišel je na obisk svoje sestre, gospe Jennie Soklič in njenega moža ter je tem povodom posetil našega g. župnika in več drugih rojakov. Seveda je bil č. gospod vsepovsod z največjim veseljem pozdravljen in gostoljubno sprejet kot star znanec, saj je bival nad leto dni v naši fari. Pogledal je tudi v tiskarno Am. Sl., kjer je zagledalo dan že nebroj njegovih spisov, kajti Rev. Ant. Berk je tudi izvrsten časnikar in sploh pisatelj. Č. gospodu srečno in zdravo novo leto!

— G. Anton Trunkel, farmar v Willardu, Wis., se je ob praznikih mudil v Jolietu na obisku.

— Kam pa na večer Novega leta? Na plesno veselico, ki jo priredi v Sternovi dvorani slavno društvo sv. Genovefe št. 108 K. S. K. J. To slavno žensko društvo si je steklo že nebroj zaslug za naše družabno življenje s prirejanjem elegantnih plesov in tudi izborno uspelih gledaliških predstav. Zato je društvo sv. Genovefe na najboljšem glasu v vseh naših družabnih krogih, in zato je tudi z gotovostjo pričakovati, da bo na Novega leta večer Sternova dvorana prenapolnjena, kajti naše občinstvo ve in zna, da se bo na plesni veselici društva sv. Genovefe prav gotovo izvrstno zabavalo. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina 25c. Za najokusnejšo postrežbo bo preskrbljeno. Zatorej na svidenje: 1. januarja zvečer!

— Ali si že državljan Združenih Držav? Ako še nisi, potrudi in požuri se, da postaneš tako hitro, kakor je mogoče. Kajti sicer utegneš izgubiti delo v tej deželi. Vsled evropske vojne pride namreč v kratkem čas, ko zavlada geslo: Amerika — Amerikancem! In potem utegne priti ob delo v tej deželi vsakdo, ki ni ameriški državljan. O tem bomo napisali nekoliko več o priliki. Danes samo omenjamo, da v jolietskih tovarnah že povprašujejo po državljanskih papirjih ter tudi že delajo razliko med delavci, ki so ameriški državljani in med tistimi, ki niso. Če hočeš ostati v tej deželi, priskrbi si državljanske papirje! Prvi papir lahko dobi vsak novodošlec takoj, in če nimaš prvega, ne dobiš tudi drugega. Da dobiš drugi papir, moraš bivati v tej deželi pet let, a prvi papir lahko dobiš takoj. Požuri se, da ne izgubiš dela! In da boš smel voliti pametne može, ki bodo pametno vladali deželo. Požuri se!

— Lovsko licenco dobiš le, če si naturaliziran, to se pravi, če imaš državljanske papirje. Te dni je prišlo na dan, da so si nekaterniki, ki nimajo naturalizacijskih papirjev, priskrbeli lovsko licenco s krivo prisego, da so naturalizirani državljani. Seveda so bili dotičniki, ki pa med njimi ni bilo naših rojakov, prav občutno kaznovani.

— Poljski dan. Predsednik Wilson je nedavno izdal proglas, s katerim določa dan 1. januarja 1916 kot dan za nabiranje radovoljnih prispevkov v pomoč Poljakom, ki so najhuje prizadeti po evropski vojni. Po vseh Združenih Državah se bodo nabirali prispevki v pomoč trpečim Poljakom. Tako tudi v Jolietu. In rojakom priporočamo, da vsak po svoji moči prispeva. Pomislite samo, da nad 4,000,000 revežev na Poljskem strada in umira gladu! Zato pomagajte!

— O nedeljski predstavi "Naše krvi" nam je danes omeniti samo toliko, da je vse naše ljubitelje slovenske dramatike navdala z izrednim navdušenjem za nadaljnje delovanje na dramatskem polju. O tem bomo še poročali in v zvezi s tem tudi nekoliko podrobneje ocenili zadnjo predstavo.

Houston, Pa., 27. dec. — Dragi Am. Slovenec, ti 25letni navdušeni boritelj naše sv. katoliške vere in slovenske narodnosti, želim ti obilo zvestih naročnikov in obilo uspeha v novem letu 1916, da bi te že enkrat pozdravljali kot dnevnik, da bomo že enkrat zaklicali: Živio naš Amerikanski Slovenec! Živio naš dnevnik!

John Pelhan, Box 174.

La Salle, Ill., 28. dec. 1915. — Naši "ta rdeči" so bili poslani v "žehto" za praznike. Prav dobro jih je "nažajfal" in temeljito opral Mr. Mat. Komp. Hvala mu!

Skrajni čas je že, da se jim korenito zajezi njih "izobraževalno" delovanje, katero bi bilo morda všeč banditom v Abruzzih, fakinom v Trstu, barabam v Ljubljani, nikakor pa ga ne marajo pošteni La Sallski Slovenci, kateri ljubijo **"dve reči, ki sta jim dragi kot svetle oči: sv. vero katoliško in besedo materino."** To si naj zapomnijo za vselej naši "socijalisti"!

Značajni Slovenci nimajo in nočejo imeti nobenega stika z ljudmi, kateri zaničujejo in kakor od samega pekla navdahnjeni psujejo in kolnejo sv. cerkev in sveto vero, svoje poštene slovenske matere, verne in pobožne, se pa sramujejo in bi preje zagovarjali in branili vsakega cigana, kakor pa svoj lastni narod! In taki ljudje naj igrajo vodilno ulogo in zidajo "Slovenski dom" Vam, pošteni slovenski možje in mladeniči, ki ste postavili temelj pravi izobrazbi, cerkev in šolo, se svojimi žulji in ju vzdržujete?! John Novak, "narodnjak" na obroke, kakor mu pač nese, več ali manj v dolarjih ali "časti", katerega je pa Mr. Mat Komp prav mojsterski razkrinkal in olupil v "Glas Naroda", da se je pokazala njegova prava "rdeča" koža, naj postavi svojim somišljenikom "socijalistom" in podivjanim "izobražencem" "Zavetišče propalic". Prizidano pa naj bode tudi skladišče ali "magacin", kjer bo lahko spravljal koruzo Joe Črtalič, mož "socijalitičnih nazorov in poštenosti." "Špehkamra" za domačo rabo bi tudi ne bila odveč, ker pretekle praznike se je pokazalo, da je precej "rdečih" zverin, katere treba spraviti na varno. V Oglesby in v La Salle so jih devali pod ključ, te bojevite Novakovce!

Za nadzornika pa bode Vencelj Obid, "organizator", ki je obkladal v "Proletarcu" poštene delavce v "šufti" samo zato, ker so zahtevali povračilo denarja, za katerega so bili opeharjeni, njih oškodovalce pa je zagovarjal. To kaže, da je "rdeč" kakor makov cvet in zato zasluži tako častno mesto.

V "zavetišču" bo tudi lahko imel svoj "office" Lavoslav Zevnik, kadar ga bodo izvolili za "aldermana" na — "Anzarju". V La Salle ne bode izvoljen nikdar, posebno ne, če se bo predrznil kandidirati v imenu Slovencev. Nauči se naj preje "ronati" svoj dom in družinico — človekoljubno!

Paul Berger, tri korake naprej! Jeden, dva, tri — stoj!

S povdarkom in na izvanreden način Vam, dragi bralci, predstavljamo Pavleka, ker to je junak! Raca na vodi! Ta bi pa rad, kakor se je izrazil svoje dni, kar cerkve podiral, duhovnike pa spravljal tje, kjer ni muh... Odkupilo se mu je pa to malce preveliko "korajžo" in obljubil je poboljšanje. Toda ne verjamemo mu; ostal je stari junak, pa tako čedno na tihem; po domače bi rekli, da kaže "figo" v žepu.

Vpoštevajoč to njegovo sedanje korenjaško "delovanje" v žepu, nasvetujemo, naj se mu odkaže pri "zavetišču" tudi primeren "job": Kaj ko bi s tisto "figo" žgance belil socijalistom?

Slika o naših rdečkarjih bi bila nepopolna, ko bi ne omenili John Vogriča, moža "solza in žalosti". Kam pa ž njim? Tri sto obupanih žab! V zadregi smo. Počakati bo moral nekoliko, pa ne dolgo. Ko bo tudi on mogel uveljaviti svoje "solznate" zmožnosti, bo pa njegov "job" stanoviten. Socijalisti še niso ničesar trajno dobrega izvršili, ker zidajo na pesek praznih, slepilnih obljub, ki se nikdar obistinititi ne morejo; morebitno "Zavetišče" bode kmalu razpadlo in na razvalinah bode lahko stanovitno jokal John Vogrič, da si zasluži v polnem obsegu že udomačen časten naslov: "Objokana Mica". Naše častitke "in advance"!

S temi vrsticami končamo za danes s "ta rdečimi".

Vsem vrlim, poštenim Slovencem v La Salle in okolici pa želimo srečno novo leto! **Do svidenja!**

Waukegan, Ill., 28. dec. — Iz tukajšnje slovenske naselbine malokedaj pride kaka novica v javnost. Zatorej sem se namenil popisati malo novic, katere so se ali se bodo tu godile.

Društveno življenje je tukaj prav dobro, ter vlada lepa harmonija pri vseh društvih. Kakor neprijetna zima ni skoraj nikomur dobro došla, nam je pa vendar letos prinesla ljubi mir in slogo v našo naselbino, ter nam tako prinesla največjo srečo sveta, kar dokazujejo lepe farne razmere pod vodstvom č. g. Ažbe-ta. To tudi dokazuje zadnja božična kolekta: štiristoštiriin petdeset dolarjev ($454). Božične praznike smo imeli zelo lepe in vsi obredi so bili krasni z lepimi slovenskimi besedami izkušenega pridigarja g. župnika cerkve Matere Božje, Rev. Ažbeta. Cela fara želi g. župniku obilo blagoslova v njegovem delovanju.

Tukajšnja žičarna prav dobro obratuje in še nikoli ni toliko ljudi notri delalo, kot danes. Zadnji teden so nam lokalni listi prinesli novico, da se bode precej po novem letu tu pričela graditi največja tovarna za usnje na svetu, g. Wilderja, v katerej bode delalo štiritisoč ljudi. Malo bolj zgoraj od te tovarne je pa Motor-kompanija kupila svet in bode tudi takoj jela graditi tovarno.

Dolgo, dolgo let je mesto Waukegan, dika Michiganskega jezera, spalo spanje pravičnega, toda vendar enkrat so se morali tu bivajoči bogatini umakniti željam ljudstva, da ne morejo več braniti, da bi se iz dimnikov tovarn blizo njih stanovanj kadilo. Kako bode z delom in kedaj, se pozneje naznani, vendar za sedaj nobenemu ne svetujem sem hoditi, dokler se natančno ne ve, kako in kaj bode z delom; za sedaj je še tu zadosti ljudi.

Prihodnjo soboto bodemo imeli tukajšnji farani prosto zabavo v g. Math Slanatovi dvorani v korist slovenske cerkve in šole Matere Božje. Zopet se bodemo dobro imeli. Torej v soboto vsi v Slanatovo dvorano!

Čez en teden potem, v soboto po Novem letu, to je 8. januarja 1916 pa bode naš zasluženi rojak narodnjak g. Josip Drašler praznoval 25letnico, ko je šel prvič v pevski zbor ter potem celih 25 let stanovitno hodil k petju in dramatiki. Zelo veliko vslug si je skoval v času tukajšnjega bivanja. Gospod Drašler obratuje tukaj največjo slovensko grocerijsko prodajalno v N. Chicagi in kakor mu malo časa preostaja, vendar ga vedno redno vidiš pri petju in dramatiki. Slovenskega odra je tako vajen, kot pisalne mize v svojem štoru. Zatorej mu bodo tukajšnji slovenski diletantje in ljubitelji dramatike na dan 25letnice, to je 8. januarja 1916 v Math Slanatovi dvorani anpravili valeto, da se mu tako malo zahvalijo za njegovo požrtvovalnost.

Vspored valete bo: Začetek ob 8. uri točno. Slovenski cerkveni pevski zbor našemu slavljencu zapoje "Pozdrav", pod vodstvom g. organista Leopold Kunst-a. Potem nastopijo razni govorniki. Potem igra društvo tamburašev pozdrav. Potem poje društvo "Ljubljanica" tri pesmi. Potem sledi prosta zabava s petjem, godbo, z dobrim prigrizkom in krepčilom.

To bode slavnost, da še ne take! No, pa jo je tudi naš Jože pošteno zaslužil v 25. letih. Upam na obilo udeležbo tudi iz sosednih kolonij. Vse podrobnosti se zvejo pri g. Kunstu.

Vsem rojakom po širnih Združenih Državah veselo novo leto! Tebi pa, slavni list, želim, da v letu 1916 romaš v vsako slovensko hišo v Ameriki.

Ivan Umek, 1426 McAllister Ave.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČ.

(Iz "Domoljuba".)

Med bojem na fronti.

Opisati se vse to ne da in ne sme; kar se ne sme, to ni nič posebnega, namreč kje je vojaščina in v kakem številu; ko greš proti fronti, zapažiš najprej tren, in to v obilem številu, da se moraš čuditi; greš naprej in prideš v vasi, ki so brez vojakov; tupatam morda zapaziš artiljerijski tren in kakega konja, patrulo vojnih žandarjev; pri tem slišiš močno streljanje in si morda le par kilometrov od prvega strelnega jarka in nič ne vidiš posebnega, ne vojakov, ne kanonov, da se čudiš: "Kdo pa drži nazaj Lahe?"

Glej, to je, kar se ne sme videti, ne vedeti, dasi je v tej vojni glavno videti in vedeti, pa le — kje je sovražnik! Vse je skrito in zakopano! Iz vseh kotov in grmov in lukenj gleda na te na stotine pozornih oči, ti pa meniš, da si sam s svojim spremljevalcem! Morda stojiš 15 do 20 korakov proč od zakopanega težkega možnarja, in ti ga ne opaziš. Gorje tebi, ako bi se nenadoma "odkašljal", ne da bi vedel; gotovo sediš takoj moker od strahu na zemlji.

Boj podnevi ni zanimiv, ker nima dosti opravka najvišji čut: vid; sliši se le streljanje pušk, regljanje strojnic in pa gromenje topov; zdi se ti ves ta šum kakor velika svet podirajoča nevihta z mogočnim in strašnim nebo in zemljo pretresujočim gromom. Občutek je res strašen in veličasten obenem. Toda, "vojaški" izraženo, ta boj podnevi ni zanimiv. Ponoči se sliši in vidi boj. Narobe svet. In vendar je res. Če greš v noči na neko planoto v goriških gorah in stopiš pri neki vasi na neki vrh in se ozreš proti Soči, nudi se ti prizor, ki ga zaman iščeš v najboljših kinematografih in gledališčih. Ti obstojiš, se treseš, iz oči ti sije blaznost in sreča in zadoščenje in strah in groza obenem. Nočne svetilke nimaš, zato ker je prvič ne smeš imeti in drugič, ker je ne potrebuješ, zakaj Soška dolina je razsvetljena in bolje vidiš v njo kakor podnevi.

Pred seboj, na obeh straneh doline, na desno do Krna, na levo do kraške planote in morja vidiš goreče bajte, gozdiče, travo, grmovje, toda vse to so pri tej svetlobi le proč vrženi ogorki tleči cigaret. Kar daje dnevno svetlobo, to so množine naših in sovražnih žarometov in svetlobne rakete. Dolina je tako razsvetljena, da se ti zdi, da bolje vidiš nego podnevi. Naši hočejo vedeti in videti, kaj dela sovražnik, in ta nasprotno isto, in tako je vse svetlo. Posebno lepo je gledati— če je sploh primerno v tem slučaju rabiti besedo lepo — raketo, ki prileti nad strelne jarke in polagoma pada vedno nižje in okolico tako dobro razsvetli, da se natančno vidijo bojujoči se vojaki. Predstavljaj si še obenem razsvetljujočo raketo in težko bombo, ki prileti na množino prodirajočega sovražnika, ožarjen dim bombe, telesa in ude vojakov, orožje, v zrak vrženo nad ožarjen steber, dima in na levo in desno, naprej in nazaj padajoče in bežeče vojake, bliskajoča žrela topov in naglo pomežikujoče puškine cevi, grom in streljanje brez prenehanja in v daljavi vpitje ljudi, umirajočih, ranjenih, glasov, tu zapovedujočih, tam navdušujočih, z eno besedo, nek vrišč "grozan in strašan", brez določene barve, potem moraš nem v mislih vzdihniti, da uživaš prizor, ki se ne da opisati in ne dopovedati. Zdi se ti, da tu delujejo nadnaravne moči, in nehote tiho vsklikneš: "Bog se nas usmili in nam podeli moč in zmago!" Ni čudo tedaj, da prihajajo vojaki iz fronte zmučeni na duši in na telesu, s čudnim bleskom na očeh, kakor iz dežele sanj, kjer so takorekoč že plavali v nadzemskih višinah napol omoteni od mogočnih prizorov z edino jasno določeno mislijo, da se bojujejo in hočejo umreti slavne smrti za ljubo domovino, toda drago, zelo drago odkupljeno, po obilno preliti krvi verolomnega sovražnika. Pa na vse to se vojak navadi; prizori so vedno isti, in to je tudi en vzrok, da se teh prizorov, ki so sploh nepopisljivi, tudi ne ljubi človeku opisovati.

16 dni pekel.

Neki vojak piše: "16 dni je trajal krvavi boj ob Soči. Dne 1. in 2. novembra je presegal vsako mero; divjal je noč in dan neprenehoma. Granate in šrapneli, mine, puške: vse to je bilo združeno v strašnem bučanju. Manjkalo je le še, da bi Bog poslal še z neba ogenj, pa bi bil pravcati pekel.

Toda kdor bo hotel kdaj pisati o tej najhujši bitki, bo moral slaviti tudi junaštvo naših. Nič manj kot 11 laških polkov se je zaganjalo v naša dva polka, na levem krilu. Tu so stali Slovenci in Hrvatje iz Dalmacije. Umazani so bili do pasu. Nekdo je rekel: "Dokler je samo še kos Dalmatinca, se upira Lahu." Dne 2. novembra je neki desetnik s puškinim kopitom pobil enega italijanskega nadporočnika in tri pešce. Ta junak je bil poprej v Galiciji z Bošnjaki, ki so tudi junaki. Ni jim zlepa para. O naših fantih pravijo Dalmatinci: "Močni fantje, navdušeni, vzdržljivi v ognju do zadnjega diha."

Prijatelju v spomin.

Priobčil Rud. Avsec.

Tam gori v prostranem Podolju (Volhiniji), kjer se vije reka Styr, stoji mesto Luck. Severnovzhodno, kakih 5 kilometrov od tega kraja, spi v priprosti rusinski vasi nevzdramno spanje enoletni prostovoljec desetnik Stanislav Poje, sedmošolec kn.-šk. gimnazije. — Rojen je bil 26. X. l. 1896 v Vrhniki pri Ložu kot sin premožnih kmečkih staršev. Po njem žalujejo potrti starši, bratci in sestre.

Zvečer 19. septembra je šel na patruljo. Ko je pa dospel v strelni jarek, ga je zadela sovražna svinčenka ravno v grlo. Do tovarišev, ki so bili na drugem koncu v kritjih, je še prišel, nato ga je pa moral odpeljati sanitetni oddelek na obvezovališče. Ker je bila rana velika in na nevarnem kraju, je ponoči 19. septembra za vedno zatisnil trudne oči.

Rajni je bil plemenitega srca, up in ponos svojih dragih. Vse, kar je bilo na njem, je bilo odkrito in neprisiljeno. Dičila ga je globoka pobožnost, iskrena veselost in družabnost, ponižnost in odločnost na poti čednosti in vednosti. Z naravnimi vrlinami so se sklepale v njem tudi nadnaravne kreposti.

Bil je vzoren Marijin kongreganist, vzvor katoliškega dijaka, ki išče tolažbe in pomoči v sv. Evharistiji. Religija je prevzela celo njegovo srce.

Prepričan sem, da uživa nad zvezdami popolno, neminljivo srečo, da gleda svojega Odrešenika, ki ga je pogosto prejemal v sv. Evharistiji.

Odšel je bil k vojakom s temno slutnjo, da ga ne bo več nazaj v preljubljeno Vrhniko. Temna, a resnična slutnja. Kako je plakalo, dragi Stanko, Tvoje srce, ko si zapuščal rodno hišo! Kako težka je bila Tvoja ločitev od očeta na kolodvoru! Kako goreče si ljubil svoje drage, da jih niti obvestil nisi, ko si šel v bojno črto, da se ne bi preveč ustrašili. Tvoje starše je zadel s Tvojo smrtjo hud udarec. Naglobokejše sožalje ubogi rodbini!

V samotni rusinski vasi počiva tvoje plemenito srce, ki je iskreno ljubilo svoje drage, svojo širšo in ožjo domovino. V prostrani ruski deželi snivaš smrtni sen; na Tvojem grobu ne bodo pretakali solz Tvoji dragi, ne bodo ga krasile jesenske cvetke, ne bodo ga kinčale palme, ciprese, le preprost lesen križ, ki so Ti ga postavili sanitejci, bo kazal s svojim skromnim napisom da:

"Tu počiva enoletni prostovoljec
desetnik Stanislav Poje,
R. I. P."

Leni Styr tam med prijaznimi holmci pa Ti bo pel na veke smrtno pesem — pesem žalostinko...

"Tam gori boš srečen...!"

Tole zanimivo pisemce je pisal enoletni prostovoljec-desetnik L. P., dijak kn.-šk. zavoda v Št. Vidu, ki je bil ranjen na severnem bojišču in se sedaj nahaja zopet pri kadru.

Predragi stric! Pred vsem se Vam prav posebno zahvaljujem za poslano "Vojaško številko Slovenca". Že več krat sem ga skozi prebral, pa je njegova vsebina še vedno krasna. Vedno lepša se mi zdi! En odstavek mi je segel do srca, da so mi prišle solze v oči: namreč: "Zlato materino srce želi otroku dobro, zato prosi: Vrne se pošten! Ali če nje trudna glava počiva v hladni zemlji: — nje ljubezen do Tebe je še gorkejša: nad zvezdami Te ljubi še lepše. Ozri se v mirni noči gori k zvezdam in misli na mater: razumel boš govor svetlih luči, pošilja Ti ga Tvoja ljuba mati: Sin, tukaj gori boš srečen."

Da, tam bom srečen, zato se ne bojim sovražne krogle, saj mi prinese srečo in veselo svidenje nad zvezdami, svidenje z njo, ki me je učila moliti, ki me je ljubila, ki me je še v pomladi mojega življenja, mnogo prezgodaj, zapustila, ko še nisem vedel, kaj je materino srce.

Naj bo v teh dneh, ko se spominjamo vernih duš, to pismo in naša molitev posvečena njenemu spominu! In ona bo prosila Boga za nas vse, posebno še za svojega sina, ki se nahaja v nevarnosti, da doseže srečo, za katero ga je rodila in katero zdaj sama že uživa.

Pri njenem spominu Vas vse skupaj pozdravlja srčnejše kot kdaj: Vaš

L.....

"Ako hočeš biti junak—ostani pošten!"

Drugo pisemce se glasi: Predraga sestrica! Danes sem prejel tvoje pisemce. Hvala lepa zanj! Zelo me je razveselilo poročilo, da je stric naročil zame "Slovenca". Bom imel o prostih urah vsaj kaj dela in zabave. Tako mi sedaj ničesar ne bo manjkalo.

Ne boj se, draga sestrica, zame! Z božjo pomočjo je ostal in ostane tudi L....., kot je bil. Slabih priložnosti je res veliko, več kot kdaj, a v teh časih se mi je okrepil tudi značaj in zrastla trdna volja, da vsemu kljubujem in ne padem, ampak stojim kot hrast, ki ga ne podere še tako silen vihar. Vidiš, zdaj se čuti volja, zdaj se kaže značaj in vzgoja, ki so nam jo dajali v zavodu. Tukaj šele lahko pokažemo kaj smo, ko imamo vsakovrstne priložnosti.

Prav je pisal "Slovenec": "Ako hočeš biti junak, ostani pošten!" In jaz hočem biti junak, — junak, ki pokaže, da zna Slovenec premagati tudi strasti. Z božjo pomočjo se vrnem zopet k Vam tak, kakor sem Vas zapustil.

Včeraj je zopet odšel en bataljon nad Italijane; z njim se je podal tudi moj tovariš iz Bele krajine — prvič na bojišče.

Tovarišev nimam posebnih; — pa saj mi je vsak vojak tovariš!

Srčno pozdravljeni vsi, zlasti Ti Tvoj L....

Premeteno.

"Oprostite, gospod, ali hočete odpotovati še nocoj, ker imate kovček pri sebi in kam?"

"O, vidite, to je tako: Rad posedim zvečer pri čaši piva, pa se lahko zgodi, da je ura čez polnoč. Če imam, kam grem domov, kovček v roki, misli vsak, da grem s kolodvora, a v kovčku je samo malo sena."

Kašelj in hripavost

prideta z mrzlim vremenom, ter jih je težko odpraviti. Njihovo zdravljenje zahteva hitre pomoči in rabo kakega zanesljivega zdravila.

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severov Balzam za Pljuča) se rabi pri zdravljenju prehlada, kašlja, hripavosti, vnetja sapnika in oslovskega kašlja že preteklih pet in trideset let. Je zelo izborni tešilni pripravek. Njegovo rabo priporočamo vsim — mladim in starim, otrokom in odraslim. Cena 25 in 50 centov.

"Imel sem hudi kašelj," piše g. Frank Vacha, iz Elk River, Minn., "ter sem kupil steklenico Severovega Balzama za Pljuča in predno sem ga porabil celo steklenico, je kašelj popolnoma izginil. Jaz sem 63 let star ter se zdravega počutim."

Kupite SEVEROVE PRIPRAVKE od vašega lekarnarja.

Zavrnite nadomestitve. Ako vas lekarnar ne more založiti, naročite jih od nas.

ZAPEKA, medla glavobol, omotica, jetrne pritožbe, zlatenica in žolčnica se vdajo zdravljenju, ako se rabijo kakor navedeno v navodilu

SEVERA'S Liver Pills (Severove Jetrne Krogljice). Cena 25c.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad $400,000.00.

ROBT. T. KELLY, preds.
CHAS. G. PEARCE, kasir

Poskusite Novo Pivo

Old Lager

V STEKLENICAH

Je BOLJŠA in okusnejša pijača, kot katero drugo pivo.

IZDELUJE GA

Joliet Citizens Brewing Co.

Oba telefona 272

Dobite je vseh boljših salunih v Jolietu

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Odlična pohvala 17. pešpolku. Divizijski poveljnik je izdal naslednjo zahvalo 17. pešpolku: 17. pešpolk je šel v zelo nevarnem času v dneh ... tretje soške bitke v postojanke. Zasedel je z večinoma še mladim moštvom takrat najbolj ogrožene postojanke goriškega mostišča ... Polk je tam kljub največjim težavam in pomanjkanju pogumno in stanovitno vztrajal, je odbil na obeh krajih številne sovražne napade in je vrgel sovražnika, če je vdrl, z drznimi in pogumnimi protinapadi ponovno nazaj. Štejem si v posebno častno in srčno dolžnost, da izrazim temu staropreizkušenemu polku, ki je v goriškem mostišču povečal svojo slavo, žalibog za ceno mnoge dragocene krvi, z novim nevenljivim lavorovim vencem, njegovemu pogumnemu moštvu, njegovim zglednim častnikom in njegovemu izvrstnemu polkovnemu poveljniku, sedaj ko odhajate k novim dejanjem, svojo najprisrčnejšo zahvalo in odkritosrčno občudovanje v svojem imenu in v imenu soborilcev ..... infanterijske divizije. Nas vseh najprisrčnejše želje spremljajo lepi polk na njegovih daljnih potih. Da bi mu bili povsod odločeni uspehi in slavna dejanja!

— Smrt na bojišču. Padel je v službi domovine poročnik Ivan Šusteršič, sin deželnega glavarja vojvodine Kranjske, dr. Ivana Šusteršiča. Mlademu častniku je bila poverjena naloga, braniti važno postojanko pri Sv. Luciji, kjer ga je zadela sovražna krogla.

— Kranjska vojvodina na čast padlim junakom. Deželni odbor je na čast na ljubljanskem pokopališču pri sv. Križu pokopanim vojakom dal na ondotnem vojaškem grobišču postaviti mogočen križ in ga ozaljšati s cvetjem iz deželnega cvetličnjaka. To znamenje kaže daleč na okoli, kjer leže pokopani oni, ki so dali življenje za cesarja in domovino. Na podstavku križa je deželni odbor položil krasen venec s trakovi v deželnih in cesarskih barvah in napisom: "Junakom domovine — dežela Kranjska." Poleg dežele je dala na istem mestu položiti venec tudi c. kr. deželna vlada in ljubljanska mestna občina.

— Cerkvene vesti. Podeljena je župnija Javorje nad Škofjo Loko tamošnjemu župnemu upravitelju č. g. Josipu Klopčič. Umeščeni so bili čč. gg.: Janez Pfajfar, župnik v Javorjah nad Škofjo Loko na župnijo Rudnik dne 16. novembra, dekan Matija Erzar v Postojni kot kanonik kolegijatnega kapitelja v Novem mestu in Stanko Premrl, stolni kaplan kot beneficijat Rauberjevega beneficija pri ljubljanski stolnici dne 17. novembra.

— Zvon v dar. Frančiškanska župnija v Ljubljani je darovala v vojne namene zvon, ki so ga vzeli iz zvonika dne 25. okt. in poslali vojnemu ministrstvu. Zvon je 1 meter širok in tehta 329 kg. Napis na zvonu je tak: De LIMine aetherIs Ignes terre nICoLeos, S. Maria ora pro nobis Opus Caspari Franchi. Zvonu je torej ime Nikolaj in nosi svetnikovo podobo, ki naj odvaja bliske. Ulil ga je leta 1705 Gašpar Franchi.

— Pod orožje odriniti so morali za orožje sposobni avstrijski črnovojniki rojstnih letnikov 1872, 1873, 1874 in 1896 dne 6. decembra 1915.

— Junaški Ljubljančan. Z italijanskega bojišča poroča g. F. S.: Ko so Italijani 11. novembra poskušali prodreti naše postojanke pri Gorici, so jih naši slovenski fantje hrabro zadrževali. Posebno se je pri tem odlikoval Ljubljančan, četovodja Juvan Friderik. Od krogle ranjen v glavo pride do mene. Ni čutil bolečin, ki mu jih je zadala krogla; veselje mu je žarelo iz oči in iz celega obraza, ko je pripovedoval, da jih je čez trideset pobil. Dve puški je imel pri sebi. Kadar je postala ena prevroča, rabil je drugo. Na vsak način je hotel nazaj v bojno črto, a ni mogel. V noči od 9. na 10. je donesel tudi eno italijansko strojno puško. Odlikovan že z bronasto hrabrostno svetinjo, je s težkim srcem zapustil bojišče. A k prvemu odlikovanju pride gotovo še drugo, kar je tudi hrabri mladenič posteno zaslužil.

— Pogreb umrlega profesorja in šolskega svetnika Friderika Žaklja je dne 22. nov. pričal, kako priljubljen učitelj je bil rajni vzgojitelj. Kljub temu, da se iz časopisov za njegovo smrt in za pogreb ni moglo izvedeti, je bil sprevod sijajen. Udeležili so se ga poleg profesorskih zborov in gimnazijske mladine tudi drugi odlični krogi in razni zavodi. Pokojnik je bil rojen leta 1835. v Krašnji. Leta 1846. je prišel na ljubljansko gimnazijo, ki jo je leta 1854. z odliko dovršil. Od 1. oktobra leta 1857. dalje je bil dve leti pomožni gimnazijski učitelj v Ljubljani, potem 12 let profesor na Reki, od leta 1871. do konca šolskega leta 1902. na ljubljanski gimnaziji. Vsega skupaj je torej učil 45 let. Leta 1899. je prejel dne 4. oktobra, ko se je 1. gimnazija poslavljala iz starega licejskega poslopja, svetinjo za 40letno zvesto službovanje v definitivni službi. V avgustu leta 1902. je zapustil zavod, kjer je skoro pol veka poučeval. Pa tudi v pokoju ni miroval, ampak je pridno delal in se zanimal za vsako znanstveno delovanje. Leta 1884. je priobčil v gimnazijskih izvestjih lepo razpravo: "Homerische Euphemismen fuer Tod und Sterben". Sodeloval je pri sestavi slovarjev (Rožek, Wiesthaler) itd. Lani 20. marca mu je umrla soproga Josipina rojena Heidrich, s katero je živel 40 let v srečnem zakonu. Dne 19. nov. je nekoliko tožil, da je slab. Dne 20. novembra ob tričetrt na 1. uro popoldne je pa smrtno zaspal.

— V laško ujetništvo je prišel nadporočnik 17. pešpolka g. F. Korent iz Ljubljane.

— Pokopali so 26. nov. v Ljubljani na bojišču padlega stotnika Morica Sočnika.

— Na severnem bojišču je padel Ljudevit Lenič, dijak I. drž. gimnazije v Ljubljani, doma iz Spod. Slivnice pri Grosuplju. Mnogo obetajoč poet, ki je objavljal svoje prvence večinoma v "Zori", a tudi že v "Dom in Svetu".

— V Mokronogu je našla smrt pot v "škarpo"; dolgo je ni bilo, sedaj se je pa oglasila pri stari Zalki Pleskovič in jo vzela seboj, 95 let je dočačala Zala, tudi stara Umbergarca se je preselila, 89krat je videla trto cveteti.

— V laško ujetništvo je prišel France Poljanec, abiturijent novomeške gimnazije, doma iz Šmarjete na Dolenjskem.

—Umrl je dne 24. nov. v deželni bolnišnici Štefan Hrovat, pek v vojni pekarni, pristojen na Ogrsko, stanujoč v Gradišču št. 5, v starosti 46 let.

— Zastrupil se je v Stražišču pri Kranju Franc Mayer, bivši trgovski pomočnik, rojen na Bledu, pristojen v Kamnik. Izpil je četrt litra mošta, v katerega je bil namešal lysola.

— Umrla je v Sodražici gospa Marija Oberstar, rojena Štritof.

— Odlikovan je, kakor javlja urad Nj. ces. visokosti nadvojvode Franca Salvatorja, protektorju "Rdečega križa", deželni poslanec g. Jožef Turk s častnim znamenjem II. razreda z vojno dekoracijo.

— Liter namiznega olja 8 kron. Po nekaterih "boljših" trgovinah velja sedaj liter namiznega olja že 8 kron! Izgovori od strani veletrgovcev, da se je olje podražilo, ker ga primanjkuje, so seveda do pičice resnični, saj je splošno znano, da olja nimajo že mesece in mesece, (ko je bil še z Italijo mir) v svojih skladiščih, ampak so ga še-le dobili "pred 14. dnevi", katero so morali seveda plačati tudi po silno visokih cenah.

— V ruskem ujetništvu je umrl nadporočnik Henrik Majcen. Bil je v bojih trikrat ranjen, ko je bil ranjen tretjič, je prišel Rusom v roke. V Moskvi je bil trikrat operiran. Umrl je v Kazanu.

— Umrl je na Dunaju bivši profesor na ljubljanski realki šolski svetnik g. Franc Kreminger, star 80 let.

— Na italijanskem bojišču je padel dne 21. nov. Alojzij Ušlakar, iz znane rodovine Kvedrove iz Predoselj. Bil je od začetka v vojni, prej v Galiciji kjer je bil ranjen. Ko je ozdravil je šel na južno bojišče.

— Smrtna kosa. Dne 22. novembra je umrla v Zalogu pridna in ubogljiva Marijina družabnica Ivana Mejač v starosti 26 let. Bila je posebno vneta za katoliško organizacijo. Zadnja leta je služila na Repentabru in bila mladini s svojo izobrazbo v najlepši vzgled.

— Umrl je g. Janko Janežič, c. kr. vadnični učitelj in bivši okrajni šolski nadzornik za kranjski in radoljiški okraj.

— Iz Novega mesta. Dne 12. nov. v noči je umrl nanagloma sodni svetnik g. Ivan Toporiš. Isti dan zvečer je bil še čil in zdrav med svojo drago družino, brez vsake najmanjše slutnje, da se priplazi že v malo minutah bela tatica, ter naravnost ukrade iz naročja presrečne rodbine najboljšega soproga in preljubega očeta. — Nepopisna žalost je zavladala v hiši in splošno sožalje se je čulo drugi dan po vsem mestu, ker je tako hitro prominul mož v najlepši in plodonosni svoji dobi, komaj 48 let star. — Pokojni g. svetnik je bil rodom Tržičan. Kot pravni praktikant je vstopil v sodno službo v Ljubljani, kjer je postal avskultant. Kot tak je prišel leta 1898 v Novo mesto in bil isto leto imenovan sodnikom v Črnomlju, kjer je služboval sedem let. Potem je bil tri leta sodnik v Ribnici. Okrajnim sodnikom imenovan se je preselil iz Ribnice v Kostanjevico. Ko je tukaj služboval štiri leta, je bil prestavljen v Novo mesto in imenovan sodnim svetnikom, kjer mu je po triletnem službovanju nemila smrt pretrgala nadaljno delovanje. Leta 1899 se je poročil s hčerko velečislane in občeznane rodbine v Novem mestu, z g.o. Emo Pauserjevo, s katero je živel vedno v lepi slogi in zastopnosti. Gospod svetnik Toporiš je bil tedaj izključno "dolenjski sodnik" po svojih službenih krajih. Bil je vsepovsod obče spoštovan in priljubljen vsled svojega odkritega in ljubeznjivega značaja in pravicoljubnosti. Prerano umrli pa ni bil samo vesten in pravičen in vedno pripravljen za nesebično narodno delo. On svojih moči in zmožnosti ni posvečal le svojemu poklicu, marveč jih postavil v službo javne blaginje, kar spričuje, da je bil skrbni predsednik mestne hranilnice, podpredsednik pevskega društva itd. — Marsikateremu je zapel pokojni grobno žalostinko v skupnem zboru; zaraditega nam je pa toliko globokejše segalo v srce pretresujoče petje žalostinke ob njegovem preranem grobu — pevcu v slovo in v hvaležen spomin!

— Sprememba občinske meje. Po sklepu deželnega odbora v seji dne 19. novembra 1915 se spremene občinske meje med krajevnima občinama Zagradec in Ambrus tako, da se izločijo vasi Grintovec, Kuželjevo, Malo in Veliko Globoko z njimi spadajočimi zemljišči iz občine Ambrus in priklopijo občini Zagradec. Imenovane vasi se združijo v novo davčno občino "Koren".

— Umrl je v Ljubljani g. Viljem Lukesch, c. kr. deželnega plačilnega urada blagajniški kontrolor v pok., star 77 let.

— Umrla je 23. nov. ponoči v Elizabetišču gospa Franja Anderwald, soproga brivskega mojstra v Celju in hčerka rodbine Stravsove iz Ljubljane.

— Umrli so v Ljubljani: Marjana Tome, gostija, 70 let. — Marija Pančur, mestna uboga, 84 let. — Anton Grum, posestnik iz Dravelj, 65 let. — Fran Povrh, rejenec, 18 let. — Jakob Bela, pešec, 19 let. — Ivan Schwach, Josip Szpunar, Ivan Guo, pešci. — Alojzij Ahac, lovec. — Ivan Koblonsky, črnovojniški pešec. — Julijana Šimnovec, vezilja, 21 let. — Cecilija Jemc, hiralka, 76 let. — Janos Zoerge, pešec.

— Umrl je 17. nov. v deželni bolnici Anton Grum, posestnik iz Dravelj št. 14, v starosti 65 let.

— Umrl je v Novem mestu 20. nov. dolgoletni kapiteljski cerkovnik Andrej Hladnik, oče kapiteljskega organista in skladatelja Ignacija Hladnika, star čez 80 let.

— Morilec orožnikov v Radečah, Martin Župet je tudi na Jančem letošnjo spomlad s tovarišema Godec in Slugovic med sv. mašo vlomil v župnišče ter poleg denarja odnesel tudi revolver. Godec in Slugovic sta bila kmalu prijeta v Ljubljani in obsojena po 4 leta zapora. Župet, katerega sta ta dva imenovala "capo", je všel. Župet je vlomil tudi v župnišče v Kokri in še na več drugih krajih po Gorenjskem. Da bi pač ta nevaren rokovnjač kmalu prišel pravici v roke.

— Umrli so v Ljubljani: Ivan Humar, pešec. — Ivan Weber, saper. — Jovo Nesevič, pešec. — Ivan Steinglauber, lovec. — Fran Holzinger, lovski poročnik. — Fran Poeloes, pešec. — Ivan Kalc, lovec. — Janos Toth, ogrski četovodja. — Sime Cogelja, domobranski pešec. — Josip Berecz, pešec. — Juri Miksa, pešec. — Ludovik Perše, bivši steklar-hiralec, 75 let. — Marija Maschke, hči tovarniškega uradnika, 5 mesecev. — Nikola Konjevič, desetnik. — Leopold Bonoforte, pešec. — Iv. Galič, pešec. — Janez Petrič, ubožec, 31 l. — Primož Jeriša, hiralec, 45 let. — Marija Pajnič, vdova pisarniškega sluge, 56 let.

— Na italijanskem bojišču je padel častne smrti za domovino 19 let stari narednik Ljudovik Jernejčič, bivši gojenec Slovenske trgovske šole v Ljubljani. Še dva njegova brata nosita vojaško suknjo.

— V Krko je skočila slaboumna Ana Skufca iz litijskega okraja.

ŠTAJARSKO

— Umrl je v Celju prostovoljni strelec Franc Drugovič iz Brežic.

— Omejitev prodaje mesa po gostilnah na Štajerskem. Namestništvo je izdalo naredbo, s katero se omejuje uporaba oziroma prodaja mesa po gostilnah. Dovoljena je nadalje prodaja samo ene vrste sveže napravljene močnate jedi. Glede prodaje mesnih jedi je določeno: Dovoljeno je prodajati samo štiri vrste mesnih jedi. Če se prodaja kuhano goveje meso, se sme prodajati še samo ena druga vrsta govejega mesa, dočim morate biti ostali dve dovoljeni vrsti mesa bodisi ali obe svinjsko meso, ali telečje meso ali kuretina. Če se prodaja meso, pri katerem se uporablja sirovo maslo ali svinjska mast, se ne sme istočasno prodajati nobene druge vrste mesa. Prodaja ovčjega mesa ter prodaja drobovine (jetra, pljuča, ledvice itd.) je neomejena, če se pri tem ne uporablja sirovega masla ali svinjske masti. Da se štedi tudi z mastjo, ni dovoljeno gostilnam prodajati ob sobotah na svinjski masti ali na sirovem maslu pečenega ali praženega mesa, tudi ne divjačine ali perutnine.

— Ustrelil se je v Brežicah eksekutor Vincenc Janšic. Bal se je kazni, ker je nekega gostilničarja težko poškodoval.

— Polkovnik Schinnerer ranjen. Iz Maribora se poroča: Poveljnik 26. domobransk. pešpolka polkovnik Schinnerer je bil na bojišču težko ranjen; krogla ga je zadela v glavo. Štabni narednik Ivan Slamič piše polkovnikovim sorodnikom med drugim: Celokupni 26. domobranski pešpolk globoko obžaluje, da je izgubil svojega ljubljenega, hrabrega in srčno dobrega poveljnika, ki je bil res pravi oče svojim vojakom. Bataljon me je izbral, da našemu ljubljenemu poveljniku v njegovih težkih urah prinesem tolažbe in mu izrazim ljubezen in udanost vseh njegovih vojakov. Z velikim šopkom vrtnic in drugih cvetlic sem se podal na pot k njemu, spremljan po gromenju težkih topov in obkroževan od sovražnih letalcev. Z iskrenim veseljem in ganjenim srcem je sprejel ljubljeni poveljnik cvetice, znamenje poklonstva; ganjen se je zahvalil za udanost njegovih vojakov. Gospodu polkovniku zvesto streže njegova ljuba soproga in je sedaj že iz največje nevarnosti; z božjo pomočjo nam ostane ohranjen. To je vroča želja celokupnega strumnega polka, ki trdno in zvesto stoji v fronti ter samozavestno in brez strahu gleda sovražnemu sovražniku v oči do njegovega končnoveljavnega poraza."

— Umrl je v Celju narednik Franc Urbič. — V Mariboru je umrl infanterist Andrej Gornik. V Rošpohu pri Mariboru je umrla gostilničarka Marija Vodenik.

— Poročila se je v Hočah pri Mariboru gdč. Marija Krivic iz Tolminaz g. Ivanom Jurca, rač. narednikom 97. pešpolka.

— Padel je na laškem bojišču računski podčastnik g. Anton Prusnik.

— Poročila se je v Gradcu gdč. Kristina Kolenc iz Novega mesta z g. Ivanom Lenarčičem, c. kr. poštnim praktikantom.

—V rusko ujetništvo je prišel Štefan Medved, rezervni poročnik 87. pešpolka. Nahaja se v Kakandu, pokrajina Fergana.

— Smrt za domovino. Dne 17. nov. je umrl pri svojih starših na Kalobji nadučiteljev sin narednik Gabrijel Gajšek v najlepši dobi, star 24 let, in sicer na sušici, katero bolezen si je nakopal v zvesti službi za cesarja in domovino.

— Umrl je v Mariboru nagle smrti paznik in zakristan c. kr. moške kaznilnice g. Hambrož. — V Gradcu je na jetiki umrl trgovec Emanuel Pirca, družabnik celjske tvrdke Pirca & Kramar.

— Vporaba vojnih ujetnikov v industrijskih obratih. C. in kr. vojaško poveljništvo v Gradcu je po naredbi c. in kr. vojnega ministrstva odredilo, da se smejo vojni ujetniki z ozirom na delavni čas v industrijskih podjetjih enako vporabljati kakor civilno zaposlene osebe, in sicer: 1. Ujetnikom je za čezurno, nočno in nedeljsko delo procentualno ravnotako zvišati zaslužek, kakor civilnim delavcem. 2. Pri težkem in abnormalno dolgem delu je za zdravje ujetnikov skrbeti z odmerjenim priboljškom hrane.

KOROŠKO.

— Odlikovanje. Da ne zaostajajo Slovenci iz Borovelj, ki so doma tako zapostavljeni, nam kaže ponovno odlikovanje uradnika Prve koroške orožne tovarne v Borovljah, Pavla Čemer, ki so mu pripeli na prsi že drugo, in sicer srebrno medaljo.

— "Villacher Ztg." ustavljena. Vsled uradne odredbe je bila "Villacher Zeitunk" od 11. nov. začenši ustavljena za 4 tedne.

PRIMORSKO.

— Goriški deželni odbor je podpisal stotisoč kron tretjega vojnega posojila.

— Maksimalne cene za klavno živino v Istri in na Goriškem je določilo tržaško namestništvo dne 18. oktobra 1915 naslednje: voli po 2 K kg žive teže, krave in biki po 1 K 80 vin., teleta 2 K, mesni prešiči 1 K 80, debeli prešiči 2 K, ovce po 90 vin. kg žive teže.

— Za noge ga je obesil. O činih pobeglega dezerterja poročajo z vipavske doline še sledeče: Nek mož je pasel med Tevčami in Vrtovči (občina Šmarje) živino. Pobegli zločinec ga je privezal za noge na drevo. Ljudje so ga našli komaj živega, vsega izmučenega. Nekje drugje tam v okolici je vdrl v neko hišo in določal v slabi slovaščini, katere otroke družine bo treba ustreliti. Družina je prestrašena pobegnila. Zločinec je streljal skozi zaprta vrata. — Sodi se, da se gre tu za pol blaznega človeka.

— Na kliniki v Inomostu je umrl dne 26. nov. vojak Ivan Rakar iz Krašice v Istri.

— Uničenje Gorice. Močno je poškodovan del Gorice okoli mestnega vrta. Travnik je ves preluknjan. Poškodovana je hiša Goriške ljudske posojilnice v Gosposki ulici, Attemsova palača na Kornu stoji še cela, v dobrem stanju, dasi zadeta. Ubitih je bilo veliko civilistov, a natančno število je težko določiti.

— Frančiškani s Kostanjevice v Ljubljani. Dne 22. nov. so prispeli v Ljubljano čč. oo. frančiškani s Kostanjevice, ki so vztrajali v samostanu do sedaj.

— Naši Vipavci in obstreljevanje Gorice. Lahi uničujejo Gorico, a naši Vipavci se za to malo zmenijo. Oni vozijo naprej vino v Gorico kljub dežju šrapnelov. V četrtek je bil dohod v Gorico zabranjen, ne bo pa v petek, si misli Vipavec. Tudi z okolico vlada še precej živahen promet. Čudno bitje je to — človek!

— Smrtna kosa. Dne 20. nov. zvečer je umrl po dolgi bolezni, previden s sv. zakramenti, župan v Velikih Žabljah Franc Troha v starosti 47 let.

— Na italijanskem bojišču je padel rezervni nadporočnik kadet Štefan Kvas, dijak goriške realke.

— Tak je Bošnjak. Pešec Tone Sojar nam piše: Sporočam Vam izmed mnogih ta-le resnični dogodek, ki kaže, kako usmiljeni so bojeviti Bošnjaki: Po boju je ostal na bojišču težko ranjen Italijan, ki je stokal in prosil pomoči. Bošnjak stopi k njemu, si ga naloži na rame in ga odnese na obvezovališče. Pravi mu pa: "Boga mi, dosti si dobil, a še premalo!"

— Smrtna kosa. V Trstu je umrl c. kr. finančni respicijent v pok. Franc Gregorič. — Na srbskem bojišču je padel podčastnik Josip Gregorič. — PriSv. M. M. Spodnji je umrla Frančiška Cerkvenič.

HRVATSKO.

— Dvojni tir na progi Karlovec—Oštarije. Železniški list piše: Znano je, da je ogrska državnoželezniška proga Budimpešta—Reka le enotirna. Z gradnjo železnice Ogulin—deželna meja pri Kninu (ogrsko-dalmatinska železnica) in otvoritvijo zvezne proge Karlovec—deželna meja pri Metliki je pričakovati v bližnji bodočnosti neposrednje proge iz Ljubljane preko Bubnjarcev—Karlovca—Ogulin—Knina do dalmatinske luke Spljita. Po tej neposrednji zvezi je upanje, da se promet tako razširi, da bi del proge ogrskih drž. žel. Karlovec—Oštarije, ki pride v poštev, z enim tirom ne vzmogel navala, zato se bode skoro gotovo razširil imenovani del v dvotirno železnico. Zakonito pooblastilo v to je že izšlo in politiški obhod se je lahko izvršil brez zadržka. Načrte je izgotovilo posebno stavbeno vodstvo in ko so jih pregledali, so bili potrjeni in sprejeti soglasno. Otvorili bodo drugi tir za splošni promet najbrž skupno z izgotovljeno ogrsko-dalmatinsko železnico, kar bode h koncu leta 1917.

— Radi velikih tatvin blaga sta aretirana v Zagrebu trgovski pomočnik Nikolaj Kladarin in Ivan Šnidaršič, sokrivec Guteša je pobegnil. V preiskavi sta tudi neki Penič in gostilničar Stipolšek.

— V Zagrebu je umrl trgovec Milan Betlheim.

E. H. STEPANOVICH
edini hrvatsko-slovenski pogrebnik,
9251 E. 92 St., S. Chicago, Ill.
Tel. S. Chicago 1423.
Rent. tel. S. Chicago 1606.
Ambulanci in kočije, ter avtomobili za vsako prigodo in vreme.

DR. A. MATIACA
Slovenski Osteopatični
ZDRAVNIK
413 Cass Street (nad Crystal teatrom)
JOLIET, ILL.
Je izkušen in licenciran od državne zdravstvene komisije in ima posebne priprave za uspešno zdravljenje kroničnih in zastarelih boleznih z modernimi električnimi sredstvi.
Uradne ure — dnevno 9—12, ob ponedeljkih, sredah, četrtkih in sobotah 2—5 in 7—8; ob nedeljah 10.—12.

SLAVNOZNANI
SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.
Čim več ga piješ tembolj se ti priljubi.
Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.
BELO PIVO
To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.
Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill
Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna hranilnica ljubljanska
V LJUBLJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.
Denarnega prometa koncem l. 1914 je imela 740 MILIJONOV KRON. VLOGE znašajo nad 44,500.000 kron, REZERVNI ZAKLAD PA 1,330,000 KRON.
Vložen denar obrestuje po
4½ %
brez vsakega odbitka.
Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KONTROLA OD VLADE IN CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.
Denar pošiljajte po POŠTI ali kaki ZANESLJIVI BANKI. PRI BANKI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRANILNICO LJUBLJANSKO V LJUBLJANI" in NE v kako drugo manj varno šparkaso". HRANILNICI PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki dobi Vaš denar.

430 STRANI OBSEGA
Veliki Slovensko-Angleški Tolmač
prirejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebina knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljan poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.
Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec.
Cena knjige v platnu trdo vezane je $2.00, ter se dobi pri:
V. J. KUBELKA, 538 W. 145 St., New York, N. Y.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. l. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....$2.00
Za Združene države za pol leta.$1.00
Za Evropo na leto.....$3.00
Za Evropo za pol leta.....$1.50
Za Evropo za četrt leta.....$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays
by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

1.	jan.	Nedelja	Makkarij, opat.
3.	"	Pondeljek	Genovefa, dev.
4.	"	Torek	Tit, šk., Izabela.
5.	"	Sreda	Telesfor, p., Sim.
6.	"	Četrtek	Sv. 3kr. ali roz. G
7.	"	Petek	Valentin, Krišpin.
8.	"	Sobota	Severin, opat.

NEDELJA PO NOVEM LETU.

Kletev.

Sv. cerkev obhaja to nedeljo praznik Jezusovega sladkega imena. Dolžnost naša je častiti in visoko spoštovati to najsvetejše ime, katero tolikanj žali z raznovrstnimi grehi zoper drugo božjo zapoved, zlasti pa s kletvijo. Ponosni moramo biti Sloven, da hudih kletev nimamo v svojem jeziku. Vendar se pa najdejo tudi mej nami ljudje, ki grejo k tujcem v šolo, ne da bi se naučili od njih kaj dobrega in lepega, marveč nekaj strašnega in grdega. Naš jezik je tako nežen, da niti nima pravih izrazov za hude kletve, zato pa gredo nekateri k ptujcem na posodo in si izposojujejo od Italijanov, Angležev, Hrvatov in Madjarov tako ostudnih kletev, da je groza. Rekel sem, da je naš jezik nežen, da nima pravih kletev, da, še več, poskusi te grdobije prestaviti v naš jezik in videl boš, da ti bo jezik zastal, da se ti bo zaletaval, ko bi hotel kleti po naše te grdobije.

Ako govorim o kletvi, nimam torej v mislih naših skromnih kletvic, akoravno tudi te niso ravno hvale vredne, marveč v mislih imam one neslovenske Slovence, ki gredo, da morejo kleti in žaliti s kletvijo Boga, celo k ptujjim jezikom na posodbo.

Hudobijo kletve prav dobro označi sv. Jeronim, ki pravi, da ni nič hujšega od kletve in da je vsak drugi greh v primeri s kletvijo majhen. — Sv. Tomaž pa imenuje kletev veliko predrznost, zaničevanje Boga in veliko hudobijo. Veliko predrznost, ker se preklinjevalec očitno vpre gospodu Bogu in mu očita, da je On kriv naše nesreče. Kletev je zaničevanje Boga, ker je Bog svet in sveto je njegovo ime. Preklinjevalec pa ne slavi in ne časti božje svetosti in drugih njegovih lastnosti, marveč naravnost in z besedo zaničuje Boga in njegove lastnosti. Slednjič pravi sv. Tomaž, da je kletev velika hudobija in nič druzega kot hudobija. Drugi grehi se delajo vsled nevednosti, slabosti, strahu dobičkaželjnosti, častihlepnosti i. t. d. Nobeden teh izgovorov ne velja glede kletve. Ne velja nevednost, ker ne moreš reči, nisem vedel, da je kletev greh. Ne moreš se izgovarjati iz dobičkaželjnostjo, ker kletev ne prinaša prav nobenega dobička. Moreš se izgovarjati morda le z'jezo, ki je pa tudi greh, torej izgovarjaš greh z grehom.

Sv. Bernard piše: "Greh preklinjevanja prihaja iz lastne hudobije. Kolikor večja je ožaljena oseba, toliko večja je tudi krivica. Bogokletstvo vsebuje torej večjo hudobijo, kakor kateri koli drugi greh.

Kakor vsebuje naša vera vse, kar časti Boga, tako vsebuje kletev vse, kar zaničuje Boga. Kletev vničuje takorekoč tri božje čednosti, vsled katerih se moremo vspeti do Boga. Kletev vničuje vero, ker odreka Bogu njegove popolnosti, upanje, ker se kletev loti Boga in torej ničesar od njega ne pričakuje. Kletev uničuje ljubezen, katere predmet je zlasti dobrotljivost božja. Dobrotljivost božja pa napada preklinjevalec s kletvijo. Preklinjevalec zgubi znanje božje, pozabi na pričujočnost božjo, na vsemogočnost in dobrotljivost božjo. Kako nehvaležen je preklinjevalec! — Ali si moremo misliti lepši in imenitnejši dar božji, od daru jezika. Kako nesrečen je mutec! Preklinjevalec se pa namesto, da bi slavil Boga in ga poveličeval se svojim jezikom, poslužuje prav tega imenitnega daru božjega, da z njim žali in zaničuje tako občutno Boga. Preklinjevanje je skrajna predrznost, kajti on, katerega preklinjaš, te v tem trenutku lahko pahne v pekel. Koliko pohujšanja napravi taka kletev! Koliko jih ponavlja te strašne besede! Gorje starišem, ki namesto, da bi otroke učili misliti in Boga spoznavati, jih uče preklinjevati. Kako žalostno je, da zna marsikateri otrok prej izgovarjati kletve, kakor pa najslajša imena Jezus in Marija.

Ker je hudobija kletve tolika, se ne moremo čuditi, da je Mojzesova postava kaznovala kletev se smrtjo. Ako je kdo javno preklinjal Boga, tedaj se je moralo zbrati vse ljudstvo in moralo je kamenati bogokletnika. Zakaj? Zato ker se je opravičeno sklepalo, da je bogokletnež vzrok javnih, splošnih nesreč. Pa ne le judje, marveč tudi paganski Rimljani so kaznovali preklinjevalce svojih malikov se smrtjo. Bogokletstvo je kazen in greh pogubljenih v peklu, je torej v pravem pomenu besede satanski greh.

Ako si torej nagnjen h kletvi, ogibaj se je! Naloži si sam kako pokoro, ako zakolneš, da se polagoma odvadiš tej pregrehi. REV. J. P.

SOCIJALISTOVSKA ZAROTA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

Vabljivi in zapeljivi dokazi, da bi pridobili novince.

(Nadaljevanje.)

Dokazati hočemo sedaj, da socijalizma ne širi sama izredna socijalistična delavnost, ampak tudi zapeljiva vabila, katerih se poslužujejo.

Marxovci se radi imenujejo znanstveni socijalisti. Podobni so učencu, kateri hoče dokazati svojemu učitelju, da je njegov račun prav, zato, ker je bil drugi, čisto drugačen račun, napačen. Še bolj so podobni trgovci, kateri hoče dokazati svojemu odjemalcu, da so vsa jajca v eni košari dobra, ker jih nekaj v drugi košari ni za rabo. Revolucijonarji na severu, jugu, vzhodu in zahodu trde vsako leto od prvega januarja do enaintridesetega decembra, da sedanji način vlade ni za nič in hočejo s tem dokazati, da je v socijalizmu edina rešitev. Vitezi rudeče zastave ne govore in pišejo drugega, kakor o zlu današnjih dnij. S tem, ko napadajo sedanji način vlade, hočejo prepričati delavca, da bo socijalizem edini rešil ljudi popolnega propada. Na ta način navaja znanstveni socijalizem delavce k prepričanju, da bi bila socijalistična država najpopolnejša družba pod božjim solncem, polna nezmernega blagoslova, kakor velikih plač, kratkih delavnih ur, nizkih cen, brez vsakega podkupljenja in stiskanja revežev.

Revolucijonarji večkrat dražijo oči trudnih delavcev s slikami, katere kažejo neznosne državne in gospodarske razmere, bodisi da je res, ali pa tudi ne. Posledica tega je, da ubogo ljudstvo začne godrnjati nad svojimi težavami, potem postanejo popolnoma zaslepljeni vsled razrednega sovraštva, da bi se dalo razmere spremeniti ustavnim in postavnim potom, o tem ne marajo ničesar več slišati. Ko popolnoma izgube svoj razum in se več ne zavedajo, da se zdravilo, katero jemljejo, še ni nikoli skazalo vspešno za ozdravljenje zla, katero tako pritiska na nje, vzamejo in požirajo socijalistični strup. Na ta način oslabe tisočerno; vsakokrat, ko vzamejo pijačo z namenom, da ozdravijo, postanejo najbolj nesrečni na tem svetu in velikokrat tudi na večno. Če se mora naše ljudstvo česa varovati, je to ta podli način, po katerem zbirajo revolucijonarji novince.

Če bi tisti mogli dokazati, kateri imajo za svoj znak gorečo baklo, da, je vsaka stvar v sedanjem podjetju napačna, da je cela vlada spridena do korenine, bi iz tega ravno toliko sledilo, da je socijalizem zdravilo, kakor kaže, da je en račun prav, ker je drugi, popolnoma drugačen napačen, ali pa, da so jajca v eni košari dobra, ker ona v drugi niso za rabo.

Socijalisti zatrjujejo, da imajo nekaj temeljnih naukov, kateri so se izkazali resnični; resnica pa je tudi, da se je izkazalo, da ravno tisti temeljni nauki, iz katerih delajo svoje sklepe, niso resnični, kakor se navadno izkaže, niti nimajo v sebi trohico resnice. Povedali smo že, kako pravijo, da bo v socialistični državi ne bilo revščine; iz tega zopet sklepajo, da bi bilo malo ali nič nesramnosti (prostitucije). Iz tega se vidi, da, če se tisti ne čuvajo, kateri poslušajo Marxovece in ne zahtevajo, da jim ti dokažejo svoje trditve, jim bodo socijalisti natvezali dokaze, katere sklepajo iz napačnih trditev, iz katere bodo sijale obljube največjega blagoslova z neba.

Zvijača je nekaj priljubljenega pri revolucijonarjih. Četudi smo stvar že dokazali, opozoriti hočemo čitatelje šen enkrat na človeka, kakor Eugene V. Debs. Ta je priobčil v "International Socialist Review" v Chicagi, meseca januarja leta 1911, to kar potrjuje našo obdolžitev:

"Resnica je, da nimamo malo članov, kateri mislijo, da je največje važnosti, da si pridobimo glasove, ne glede, kako. Vsled tega rabijo navodila in dokaze, kateri se na noben način ne strinjajo s strogimi in neovrgljivimi dokazi revolucijonarne stranke. Socijalistično stranko hočejo napraviti privlačno, hočejo izpustiti, kar bi moglo vžaliti čustvo preprostega ljudstva, kar je vada za glasove, ne pa sredstvo za vzgojo. Glasove, katere pridobimo na tak način, pravzaprav niso naši."

(Nadaljevanje sledi.)

KAKO PRAZNUJEJO BOŽIČ IN NOVO LETO NA BULGARSKEM.

Spisal prof. Anton Bezenšek v Sofiji.

(Konec.)

Kmalu se začno zbirati možje, ki nosijo s seboj nekaj "za gorenje". Kdor ne prinese ničesar, se mu smejijo ter mu žugajo z raznimi kaznimi. Včasih pa tudi vzamejo kakšno gorivo sami izpred hiše, od katere se jim nikdo ni pridružil.

Plameni na kolu morajo vedno visoko švigati, a "koledari", ki se vrste okoli njih, skačejo veselo, uganjajo razne šale med seboj in pojo "koledne pesmi".

Takšna je n. pr. sledeča, ki se takole začenja:

Koleda — leda!
Padnala greda (drvo),
Udarila deda,
Po samata noga...
Stani mi starče,
S kuco magarče...
(S kruljavim osličkom)
Dedo se muči"... itd.

To traja celo noč. Čim se začne daniti, gredo možje domov, a mladeniči, razdeljeni po letih v posamezne oddelke, hodijo še od hiše do hiše, s pisanimi palicami v rokah in pojo razne pesmi.

Iz vsake hiše jim mečejo kostanje, orehe, lešnike in druge reči za njihove zobe. Koledari pa jih pobirajo po zemlji kot veliko naslado.

V sofijski okolici hodijo po vaseh koledari od hiše do hiše in nagovarjajo hišnega gospodarja z besedami: Prišli smo k tebi "stan da stanuvamo", to pomenja: Prihajamo ti na stanovanje kot gosti. (Filologično zanimiv je izraz: "stan stanovati", kakor bi latinski rekel: "vitam vivere".)

Ob prihodu pojo:

"Stani nine, gospodine!"
(Vstani sedaj gospodar!)
"Tebe pejem, domakine,"
(Tebi pojemo, domačin)
"Dobri sme ti gosti došli,
Dober sme ti glas donesli," itd.

Gospodar ali domačin jih pogosti in jim podeli kakšen dar.

Z darom pa si priredijo koledari občo "koledarsko" večerjo v hiši kakega prijatelja.

Božja služba se začenja na koledo v bulgarskih cerkvah jako zgodaj, ob 2.—3. uri. Vse gre tedaj v cerkev, staro in mlado, pa se vrača domu, ko zora svita.

Tedaj se pozdravljajo srečujoči se med seboj — namesto vsakdanjega "dobro jutro" — s starim krščanskim pozdravom: "Hristos se rodi", t. j. Kristus se je rodil. A nato sledi pozdrav: "Vo istino se rodi". (V resnici se je rodil.)

Tako je bilo po mestih, ko sem jaz pred 34 leti prišel v Sofijo, in še več let pozneje, a tako je tudi dandanes na božično jutro po vseh vaseh v Bulgariji. Lep krščanski običaj in pozdrav, kateri bi se moral ohraniti za vse čase med krščanskim ljudstvom!

Na dan starega leta (31. decembra) je drugi "budni" večer. Tedaj se peče "mlin" ali "pogača", v katero dene hišna gospodinja srebrn denar ali pa tudi drenove vejčice, katerim se dajejo imena različnih svetnikov. Tisti večer je veselje v vsaki hiši. Mladeniči in dekleta se zbirajo z namenom, da pojo o "prstanih".

Na nekaterih krajih se pa zbirajo dekleta sama med sabo ter izbero eno plavolaso dekletce — prvorojenko. To dekletce pošljejo k studencu po vodo s čisto belo posodo, imenovano "mednik" (t. j. bakren ali meden vrč). V "mednik" se naseje nekoliko moke ali se nasiplje nekaj ovsa. Potem pa potopijo v vodo zelene venčeke, na vsakega privežejo z rdečimi nitmi zlat prstan ali uhane navzočih deklet.

Sredi "mednika" drže pokoncu hruškino vejico. Nato pristopijo v enem polukrogu okoli mednika mladeniči, a v drugem polukrogu dekleta. Prvo dekle zapoje: "Mesečinko, vitorožko, čijo je horo najhubavo?" (Meseček zvitorogi, čegavo horo — t. j. narodni ples — je najlepše?) A drugo dekle po vrsti odgovarja: "Oraško (oračevo) horo je najhubavo" itd., dokler se ne izpoje za vsakega navzočega mladeniča z ozirom na njegov posel po ena kitica: ovčarjevo, kovačevo, kolarjevo horo in dr. je najlepše.

Potem pokrijejo "mednik" s čisto belo ruto in plavolaso dekletce, imenovano "carica igre", ga odnese na vrt pod dren ali pod vrtnico.

Na novega leta zgodaj pred vzhodom solnca se podajo dekleta na vrt, a plavolasa "carica" vzdigne "mednik" ter ga ponese v hišo.

Zvečer se dekleta zopet zbero v isti hiši, vsedejo se po starosti druga poleg druge in začnejo peti, dve po dve ali tri po tri, pesmice, imenovane "Ladine" ("Lada", boginja spomladi pri starih Slovanih). Po vsaki pesmici vzame plavolasa "carica", pokrita po obrazu z belo ruto, iz "mednika" eden venček, kateri pomenja srečo pri ženitvi. Medtem se poje n. pr. "Koja je čestita, konja jezdi," kar pomeni, da bo ona, kateri spada ta venec, srečna, ker se bo omožila z mladeničem, ki ima konje — torej dobi bogatega ženina.

In tako se nadaljuje petje z raznimi kiticami, dokler se ne izvleče poslednji venček.

Lepa, nedolžna zabava. Tej zabavi se pravi tudi petje o "prstanih" (zakonskih).

Dne 1. januarja se imenuje "nova godina" ali pa "Survaki" (v Makedoniji: "Vasilica"). Ime "Survaki" je dobil ta prvi dan v letu od pesmi, katero pojo otroci, ki hodijo od hiše do hiše z zelenimi šibicami, kakor pri Slovencih na "tepežnico". Tiste otroke imenujejo "survakarje", a šibice "survake". Medtem ko se "survakarji" s svojimi šibicami (survakami) dotikajo gospodarja in gospodinje ter domačih po redu, pojo sledečo pesem, povsod po Bulgarskem znano:

"Surva, surva godina,
Vesela godina,
Golem klas na njiva,
Červena jablka v gradina"...

(Golem: velik; červen: rdeč; gradina: vrt.) O pomenu besede "surva", mendar isto kakor sveža (surova) ali nova (godina), se je pisalo razno, ne da bi bili filologi soglasni. Po nekaterih vaseh je običaj, da pristopijo "survakarji" k ognjišču in brskajo po žerjavici.

Zvečer na novega leta se pavržejo "survake" v vodo v reko z besedami: "Idi z Bogom, surva, i do godina s zdravje!"

S temi besedami naj sklepam tudi jaz svoj opis bulgarskih praznikov, čestitajoč svojim dragim rojakom in milim rojakinjam:

I na leto zdravo!

Mnogo in malo.

Sin je jemal slovo od očeta; dejal mu je: oče daj mi, največ ko mogoče denarja seboj, da mi ne bo treba trpeti sile. A mačeha je bila huda in skopa; le-ta je očeta prosila: Ne dajaj zapravljivcu preveč, izpridil se ti bo in zagazili bomo v revščino vsi vkup.

Oče je ljubil sina, ljubil pa je tudi ženo. Zato je fanta poklical in mu dejal: "Dragi mi sin! Odhajaš zdaj v tujino, in ne vem, ali te še kdaj vidim! Zato ti izkažem vso ljubezen in ti dam na pot mnogo in malo: ti si hotel mnogo, žena pa le malo, ustreči hočem obema:

"Verjemi malo — poslušaj mnogo,
govori malo — oglej si mnogo,
piši malo — beri mnogo,
zaupaj malo — poskusi mnogo,
prepiraj se malo — prenašaj mnogo,
upaj malo — pribori si mnogo,
hudega vračaj malo—pozabi mnogo,
smejaj se malo — molči mnogo,
žaluj malo — tolaži mnogo,
ukazuj malo — sam stori mnogo,
greši nič ali malo — moli mnogo zase in za druge."

Ta zaklad je vzel fant s seboj v svet. Sicer mu solnce ni vedno sijalo, a pridobil si je med ljudmi častno mesto in zadovoljnost, ki bi mu je kup zlata ne bil mogel dati.

Lastavica.

Ko se je prvič sejal lan, slutila je lastavica takoj neko nevarnost: Hitela je od ptičke do ptičke pozivljat jih, da setev zabranijo, ker bi utegnila biti pticam v pogubo. A ptice so jo zasmehovale in jo imenovale nespametno vedeževalko.

Nasejani lan je začel rasti; zopet se je zbala lastavica bodočnosti in je šla ptičicam povedat, da bi bilo treba zdaj izruti mlado setev. In zopet so bile njene besede brez uspeha.

Lan je rastel in zorel: lastavica se je jela tresti strahu in zbranim ptičicam je zdaj nasvetovala, naj pohodijo ves lan. A ko je tovarišice ptičice niso hotele ubogati, zapustila jih je in pribežala ljudem pod streho. Z ljudmi je napravila pogodbo: obljubili so ji prosto stanovanje, ona pa, da jim bode pela najlepše pesmi.

Lan so ljudje spravili domov, posušili so ga, strli, spredli in spletli so si mreže. Z mrežami pa so šli lovit uboge ptičice.

Bog seje svoj lan na svetu in plete svoje mreže za tiste, ki se ga izogibajo. Na sodnji dan jih bo vjel vse. Če hočemo nevarnosti uteči in rešiti si življenje, bežimo iz sredine nevernikov, pribežimo k Gospodu nebes in zemlje v pravem času, pojmo mu v molitvi lepe pesmi, da nas milo sprejme v svoj večni dom.

ZVEZA KATOLIŠKIH SLOVENCEV

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vodja: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.
Blagajnik:.....Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Dobili smo sledeče pismo:

CATHEDRAL DULUTH,
16. July 1915.

Rev. and dear Father:—

Your letter as to the Slovenian Catholic League gives me great hope.

I cordially approve of the movement and together with my good friend Bishop Trobec I earnestly hope that the league will grow and be able to counteract the evils now surrounding Slovenian Catholics. I write all the more because large number of these good people are coming to Duluth and to the mining country in this Diocese.

I feel need at present of two good Priests, who would attend to the spiritual needs of these Krainers and build up Churches for them and for their children.

Wishing your movement great success

I am
Yours sincerely in Xto
JAMES McGOLRICK, Bishop.

Slovenski prevod:

STOLNICA DULUTH,
16. julija 1915.

Dragi in častiti oče:—

Vaše pismo glede Zveze Kat. Slovencev mi daje veliko upanje.

Jaz srčno potrdim to gibanje in skupaj z mojim dobrim prijateljem škofom Trobecom resno upam, da bode Zveza rastla in da se bode mogla v bran postaviti proti zlemu, v katerem so slovenski katoličani. To pišem toliko bolj, ker prihaja veliko število tega dobrega ljudstva v Duluth in v rudniške okraje te škofije.

Jaz čutim prav kar potrebo dveh dobrih duhovnikov, ki bi poskrbela za duševne potrebe teh Kranjcev in bi pozidala cerkve za nje in za njih otroke.

Želeč Vašemu podjetju veliko uspeha sem

odkrito Vaš v Xtusu
JAKOB McGOLRICK, škof.

Mil. g. škofu se iskreno zahvaljujemo za te njegove krasne bodrilne besede.

Rojaki, tako sodi o potrebi "Zveze" katoliški škof, ki je bogat na skušnjah in je osivel v delu za blagor katoličanov v Ameriki. Tako piše mož, ki pozna naš čas in tudi nevarnosti in potrebe, v katerih je kat. ljudstvo. Kakor vsi resni možje, sv. oče papež, vsi škofje, voditelji narodov, vidi to mil. g. škof Duluthski rešitev edino v močnih kat. organizacijah, kakoršna je naša "Zveza".

Zato, rojaki, z novim letom obnovimo tudi novo gorečnost za Zvezo! Pristopajmo k nji in vkljub vsem zaprekam in težavam pojdimo naprej do konečne zmage. Dobra stvar je še vedno zmagala in tudi ta bode.

Kdor ničesar ne podstopi, tudi ničesar ne doseže.

Tajnik, 21 Nassau Ave,
Brooklyn, N. Y.

Garderoba kraljice Margarite.

Najlepšo garderobo ima neki laška kraljica-vdova Margarita. Kraljica ne nosi nobene obleke več kakor petkrat, najsi je še tako draga in krasna. Svojo obnošeno obleko daruje svojim služabnicam, katere jih potem prodajajo Angležinjam ali Američankam. Neka znana francoska igralka je bila zelo ponosna na naslanjač, kateri je bil prevlečen s krasnim atlasom od dvorne obleke kraljice Margarite. Ako proda svojo obleko, pridrži si vedno čipke. Med drugim pa ima tudi žepni robec iz čipk, katerega so trije umetniki delali več let. Ta robec, čegar vrednost se ceni na 150,000 frankov, je tako lehak, da se njegove teže niti ne čuti, in tako fin, da se more zviti in položiti v zlato škatlico bonbonov velikosti.

AJDOVA MOKA

Najboljša ajdova moka

SVETOVNE TVRDKE

FOSTER BUCKWHEAT & FLOUR COMPANY

Iz najčistejše ajde na najčistejši način zmleta v najčistejših mlinih na svetu.

Naprodaj v Jolietu, Ill.

SAMO PRI SLOVENSKI TVRDKI:

JOSIP SITAR

Grocery and Meat Market

801-803-805 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Kam vlagate Vaš denar?

Je-li vlagate Vaš denar v banke, ki špekulirajo z bondi in delnicami?

Vaš denar je najbolj na varnem, ako ga vložite v banko, ki posojuje izključno samo na prvi mortgejč; torej na sigurnost. Naša je edina banka v Pittsburghu, ki se ne spušča v nikake špekulacije, marveč vsak cent, ki ga naša banka posodi je vknjižen na prvi mortgejč.

Mi plačujemo našim vlagateljem

po 5% obresti

in jamčimo absolutno sigurnost.

Ako hočete, da bo Vaš denar sigurno in varno naložen, poslužite se sigurne banke.

Pittsburgh Deposit & Title Co.

331 FOURTH AVENUE, PITTSBURGH, PA.

Inozemski oddelek: ANTON ZBAŠNIK, manager.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. Sedež: JOLIET, ILL. Vstanovljena 29. novembra 1914 Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v katerem-bodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od 16. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE $250.00 ali $500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto $100.00;
za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto $250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto $100.00;
za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto $250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto $100.00;
za izgubo obeh nog nad členki vsoto $250.00;
za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto $50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto $50.00;
za zlomljeno hrbtenico vsoto $100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota $50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganjem.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse člane(ice) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. **Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.**

Člani(ice) plačajo sledeči asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Za $250.00:			Za $500.00:		
Razred.	Starost.	Asesment.	Razred.	Starost.	Asesment.
1	16—20	18c	1	16—20	35c
2	20—25	20c	2	20—25	40c
3	25—30	23c	3	25—30	45c
4	30—35	25c	4	30—35	50c
5	35—40	28c	5	35—40	55c
6	40—45	32c	6	40—45	63c
7	45—50	38c	7	45—50	75c
8	50—55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

Joliet, Ill., 28. dec. — Društvo sv. Družine je imelo v nedeljo svoje glavno zborovanje in volitev odbora za l. 1916.

Izvoljeni so bili zopet skoro vsi dodanji odborniki, in sicer je za bodoče leto izvoljen sledeči odbor:

George Stonich, predsednik;
Štefan Kukar, podpredsednik;
Josip Klepec, I. tajnik;
John Barbich, zapisnikar;
John Petric, blagajnik;
Frank Kocjan, reditelj;
Nicholas J. Vranichar, John N. Pasdertz in Joseph Težak, nadzorniki.

Seja se je vršila ob obilni udeležbi članstva v najlepšem redu. Skoro vsa obširna dvorana šole sv. Jožefa je bila napolnjena.

Pravila in cela stvar ostane po starem, ker je društvo zadovoljno s sedanjim poslovanjem.

Resolucija, da se društvo svojemu odboru, ki je brez vsakoršnega plačila toliko storil za to novo društvo, žrtvoval čas in tudi denar za večjo rast in napredek društva v prvem letu njegovega obstanka, zahvali za trud in delo, je bila sprejeta soglasno.

V imenu odbora se je predsednik Stonich zahvalil društvu in posameznim udom za priznanje in skazano zaupanje in sodelovanje med prvim letom, ker prizna, da uspeh se je dosegel le v skupnem in složnem delovanju članstva in odbora.

Sklenjeno je, da si do prihodnje seje odbor preskrbi nova poroštva, in da bo na isti seji slovesno umeščenje odbora.

Društvo je dovolilo plačati D. S. D. asesment za december in za certifikate v znesku $421.62.

Nadalje je društvo dovolilo izplačati podpore sledečim bolnim sobratom:

Br. Franku Spelich za 24 dni $24.00.
Br. John Pruss za 24 dni $24.00.
Br. Martinu Verhovšek za 18 dni $18.00.
Br. Martin Fir za 6 dni $6.00.

Med prvim letom je naše društvo lepo napredovalo, kakor smo pričakovali. Napredovalo je s članstvom, da zdaj s številom članov(ic) prekosi vsa druga že stara društva, pa tudi v blagajni za podporo ima zdaj že blizu $1500.00. S tem je dokazano, da se je za to društvo silno veliko storilo. Samo v enem letu nabrati do 450 članov in članic in v enem samem letu pripraviti blagajno do $1500.00, dasi je izplačalo že več sto dolarjev bolne podpore, to ni lahka stvar, pa to tudi ni mala stvar. Sigurno ga ni društva med Slovenci v Ameriki, da bi imelo tako sijajen uspeh v prvem letu, ali pa vsaj ne vemo zanj.

Poleg svoje podporne blagajne, pa ima že Družba Sv. Družine močno smrtninsko blagajno, in sicer je v gl. blagajni že nad $3,500.00. Zdaj je društvo na trdnem glede bolniške podpore in D. S. D. je na trdnem glede smrtninske podpore.

Ko smo lani ustanovili društvo so člani(ice) pristopali z zaupanjem, da je dobra stvar, ker je v rokah ljudi, ki so znani in sposobni, a zdaj pa ko je leto minulo se je dokazalo, da se nismo motili, ker cela stvar krasno uspeva.

Ker smo tako dobro napredovali v prvem letu, ko so nekateri celo dvomili o obstanku in napredku društva, tako bomo tudi v bodoče in še bolj, ker zdaj je vsakdo prepričan, da sta društvo in D. S. D. na trdni in pravi podlagi in čedalje lepše napredujeta.

Zdaj je pristop v društvo še popolnoma prost. Zdaj je čas, da pristopite v našo sredo vsi oni možje, žene, fantje in dekleta, ki še morda niste pri nobenem društvu ali pa se hočete zavarovati za mal denar za več smrtnine in za višjo bolno podporo. Kdor želi pristopiti naj se oglasi pri meni kadar hoče in kadar mu je ugodna prilika. Vsakdo je vsak čas dobrodošel. Par minut časa in par dolarčkov, pa postanete ud našega društva in D. S. D.

Zahvaljujoč se vsem cenj. članom-(icam) za sodelovanje pri društvu št. 1 in D. S. D. želim vsem mnogo sreče, zadovoljstva in božjega blagoslova v bodočem letu 1916, ter pozdravljam vse članstvo in beležim z bratskim pozdravom

Jos. Klepec, tajnik.

Bradley, Ill., 24. dec. — Vas prosim, če vam je mogoče, da mi natisnete tele vrstice v nam priljubljeni list Amerikanski Slovenec, da smo imeli dne 12. dec. glavno letno sejo in volitev novega odbora. Izvoljeni so bili za leto 1916:

George Krall, predsednik.
Daniel Raich, podpredsednik.
John Zajc, tajnik.
Frank Gerdesich, zapisnikar.
Math Gerdesich, blagajnik.
John Stua, zastopnik.
Pregledovalca knjig, John Lukanich in Mike Starešinich.
Bolniški obiskovalci in obiskovalke, Joe Staresinich, Joe Jamnik, Mary Lukanich, Ana Starešinich.
Pobiralca denarja, Mike Jakofcich, Joe Grahek.
Reditelj, Charles Ponikvar.

Vsem članom in članicam Družbe Sv. Družine želim srečno novo leto 1916. **John Zajc, tajnik.**

La Salle, Ill., 27. dec. — Tem potom naznanjam, da je naše društvo sv. Družine št. 3 zborovalo 5. decembra v navadnem prostoru. To je bila glavna in redna letna seja. Udeležba je bila obilna. Zborovali smo v najlepši prijaznosti, slogi in zadovoljnosti. Vršila se je volitev odbora, na kateri so bili izvoljeni sledeči sobratje za bodoče leto 1916:

John Jerič, predsednik.
John Salamon, podpredsednik.
Joseph Wodshenk, blagajnik.
Anton Kastello, tajnik.
Jakob Juvančič, zapisnikar.
Nadzorni odbor, John Livek, John Semida in J. Juvančič.
Reditelj, Peter Oman.

Seja se vrši vsako prvo nedeljo v mesecu v prostoru sobrata Josepha Wodshenk ob polu 10. dopoldne. Omeniti moram, da smo priredili 30. oktobra malo veselico, katera nam je prinesla lep dobiček. Udeležili so se odborniki in člani sledečih društev: Društvo sv. Družine št. S. K. S. K. J., Dr. Vitezov sv. Martina štev. 75 K. S. K. J. in Dr. sv. Barbare št. 3 J. S. K. J., in tudi od drugih društev več članov in odbornikov.

Pripomniti moram še to, da Društvo sv. Družine št. 5 K. S. K. J. priredi kot po navadi veselico v korist društvene blagajne dne 31. dec. t. l. To dr. je najstarejše in tudi največje v naselbini ter ima mnogo onemoglih sobratov, zato opozarjam člane in članice našega Društva sv. Družine štev. 3 D. S. D., da naj se kar je mogoče v obilnem številu udeleže te veselice na starega leta večer v prostoru sobrata M. Kompa.

K sklepu voščim glavnemu odboru Družbe sv. Družine, kakor tudi odbornikom podružnic in obenem vsem članom in članicam Družbe Sv. Družine veselo in srečno novo leto.

Ant. Kastello, tajnik.

RAZNOTEROSTI.

Nevaren humor.

Nevaren humor je lastnost kineške cesarice-vdove. Ta se je pokazala zopet pred kratkim, ko je zbolel njen priljubljen služabnik Sienying. Poklicala je namreč zdravnike, in ko so ti zatrdili, da ni nobene nevarnosti, zahtevala je od njih pismeno potrdilo, da ga ozdravijo. Ker je pa služabnik že precej prileten, ni izključeno, da se jim to ponesreči. Ako pa se to zgodi, padejo pri kraljici v nemilost. Nemilost pa je na Kitajskem gotov vzrok samomora.

Prenaseljena Japonska.

Kraljestvo Japonsko meri 400,000 kv km in ima 47 milijonov prebivalcev, to je 117 na kvadratnem kilometru, med tem, ko jih pri tudi močno naseljeni Nemčiji pride na kvadratni kilometer le 103. Prebivalstvo glavnega mesta Tokijo, se množi z izvanredno hitrostjo ter je znašalo pri zadnjem ljudskem štetju 1,705,028 prebivalcev in sicer 949,661 moških in le 764,367 ženskih. Prebivalstvo japonskega glavnega mesta se je zadnjih pet let pomnožilo za 279,602 glav.

Kako se na Ogrskem gospodari.

Na Ogrskem je izredno mnogo plemstva, ki v današnjih demokratičnih časih ne pride vselej na svoj račun; delati noče in ne zna, tlačanstva pa ni več. Na tisoče "plemenitih" beračev bi torej hodilo na Ogrskem od hiše do hiše z malho na rami, ko bi na čelu države ne ostali možje, ki vedo prav ceniti madžarsko plemiško kri. Ti možje — t. j. madžarska vlada — skrbe za to, da se ne izgubi nobena taka žlahtna eksistenca ter zato za vsakega plemiča, ki je s svojim premoženjem prišel na "suho", koj nakažejo izvrstno plačo, pa nikakega dela, samo da je madžarstvu ohranjen dragocen plemiški potomec. Na ta način je samo v letu 1904—1905 naraslo število državnih uradnikov za 45,000! Ali pa kupi vlada v svrho kolonizacije do vrha zadolženo in zanemarjeno plemiško posestvo za ogromno svoto, ki jo pa "rojeni vitez" seveda hitro zapravi in nazadnje ga sprejme vlada popolno v svojo oskrbo, t. j. sprejme ga v državno "službo". Na ta način se gospodari na Ogrskem z ljudskim premoženjem in potem ni čuda, ako med nižjim ljudstvom vlada največja beda in se kar trumoma seli iz blažene domovine.

Novo sredstvo,

da bi učenci v šoli bili pazljivejši, je iznašel učitelj angleške šole v Desinheru. Vsak mesec fotografira svoj razred skupno z izključenjem tistih učencev, ki so se v zadnjem mesecu slabo vedli, ali pa niso kazali posebne pazljivosti. Sredstvo je baje tako izvrstno, da so tekom enega leta odstotki izključenih padli od 10 odst. na 3½ odst. Mislimo, da si le ta vzgojitelj da to novo sredstvo patentirati.

Silvin Sardenko:

TRIKRAT ENAJST VOJNIH.

Po narodnih motivih.

XXIII.

"Kaj še havptman govori:
Ali imate več takih ljudi?"

Cvet in pesem v slednjem vozu.
Vlak vojakov svatbenih:
"Hajdimo na bojno svatbo!"
Vid je tih.

Stotnik se mu strog približa,
čudi resnim se očem:
"Ti pa nisi vdan cesarju?"
Vid je nem.

Bitka. Stotnik praša: "Fantje!
Koga bi čez hrib poslal?"
Vsi so tihi, vsi so nemi.
Vid je vstal.

Šel in vračal se je s hriba,
ali vrnil več se ni.
Strel sovražni! Vid se zgrudi
v lastno kri.

Izza hriba bratske trume
bratom nesejo pomoč.
"Dobrodošli!" Vid jim vzdihne
vmirajoč.

Stotnik gleda z daljnogledom:
"Dajte mu najvišji red!
V delih bil je vdan cesarju —
brez besed."

XXIV.

"Zdaj mi bomo s štrumom vstali,
bomo vročo kri prelivali."

Povelje pride: "Nazaj, možje!
Končajmo neplodno igro,
pustimo zverinsko tigro
nasrebaj se črne prsti —
ne naše krvi!"

"Nazaj?!" Začudijo se možje:
"Slovenski polk nazaj ne gre.
Pa bodi tigra ali volk,
pa bodi grom še toli dolg,
nazaj ne gre sedemnajsti polk."

Kalvarija krvavi vrt —
škrlatne snope veže smrt.
Junak še ob grobu ni potrt,
umira, prosi vroče:
"O bratje bistre Soče!
Nikar ne za las z domačih tal,
da v zemlji domači bom zaspal."

Utrujena baterija molči;
junak v domači zemlji spi.
Junaštvo čez tihi grob hiti:
Slovenski polk železni,
kovan v ljubezni.

XXV.

"Je fantič urlavbar,
na smeh se drži."

Privriskal je na vrh vasi,
vesel korak,
na prsih pa svetinje tri —
junak.

On vrača se od bojev treh —
treh slavnih zmag.
"Rojaki, hoj!" — Vsi vro iz vež
na prag.

"O ti! Kako si zlat in zal!
Seve, naš rod:
Kjer hodi lev, zmaguje moč
povsod."

XXVI.

"Zjutraj zgodaj vstala bom,
na granco se peljala bom."

"Hčerke moje, kaj bi storil?"
Oče hčeram je govoril.
"Puške bi vam dal jeklene,
meče bi vam dal iskrene;
vodil bi vas v boj krvavi
v boj krvavi k bojni slavi.
Danes, hčere, kakor hleba —
je junakov domu treba."

"Ljubi očka, brez zamere!"
Odvrnile so mu hčere:
"Roka naša je jeklena,
duša naša je iskrena.
Ranjenci so bojna polja,
kjer zmaguje naša volja.
Danes, očka, kakor hleba —
je junakinj domu treba."

ROJAKI IN ROJAKINJE ŠIROM AMERIKE! PRISTOPITE K NAJVEČJEMU SLOVENSKEMU PODPORNEMU DRUŠTVU.

Društvo Sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

ŠTEV. 1 D. S. D., JOLIET, ILLINOIS.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

ODBOR ZA LETO 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

NADZORNIKI:

Anton Šraj, Jr., Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh krajev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsacih ceremonij. Ne glede kje stanujete — najsibo v Jolietu ali v katerem drugem mestu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skažete z zdravniškim spričevalom in plačate kar pride.

Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore $1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

Izplačuje zavarovalnino, poškodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zglasi pri podpisanem. Če mu ni mogoče osebno priti, naj piše za podrobnosti in navodila na:

JOSIP KLEPEC, JOLIET, ILL.

Povišba plač za sprevodnike.

Chicago, Ill., 28. dec. — Novega leta dan bo dan veselja za kondukterje in izprevodnike na Pullmanovih železniških vozovih po vseh Združenih Državah.

The Pullman Co. je včeraj naznanila letno povišbo $600,000 v plačah kondukterjev, porterjev in "gotovih uslužbencev v drugih služabnih vrstah". Povišba zadobi veljavo z dnem 1. jan.

Povišbe v plačah je deležnih od 8,000 do 9,000 uslužbencev. Uslužbenih pri Pullman Co. je kakih 2,500 kondukterjev in 6,500 porterjev. Kondukterji dobivajo od $70 do $90 mesečne plače, starejši po $100. Porterji so plačani na mesec po $27.50 do $35, a poleg tega dobivajo "napitnine" od $75 do $100 na mesec.

Preprečena razstrelba.

New York, 27. dec. — Policija je danes preprečila požigalen poskus v razdejanje 3,500,000 nemških nabojev (patron) v skladišču ob 200 West Houton st. Ognjegascem se je posrečilo, omejiti plamene, predno so se razširili do streliva.

Policija je izvedela, da so nemški tajni agenti pred 7. meseci spravili strelivo v skladišče z namenom, da je pošljejo čez Južno Ameriko v nevtralne evropske luke, odkoder bi se imelo odposlati naprej do nemške fronte. Načrt pa se je izjalovil, ker delavci na britanskih ladjah iz golega domoljubja niso hoteli odpraviti streliva za angleške sovražnike.

Imeniten mož — pobožen katoličan.

O rajnem dr. Ant. Dvoraku, češkem skladatelju, so prinesli dnevniki na Češkem to-le poročilo: Dr. Ant. Dvorak ni ljubil nikoli družbe in veselic, ali v zadnjem času se jih je izogibal popolnoma. Najčešče je hodil v cerkev emavškega samostana v Pragi, kjer je sedel v klopi ter molil iz molitvenika. "Sem sin preprostega mesarja, posebne izobrazbe nisem imel in vendar imam nekaj v glavi", je večkrat rekel svojim znancem. "Ta dar je gotovo le od Boga in zato ga hodim v cerkev zahvaljevat." — Tako marsikateri imeniten mož osramočuje mnoge imenitne olikance in polu-olikance.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam.

Moje blago bo najboljše, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, in sicer v 20. do 25. dneh

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za $14.00

VSE NASE POSLOVANJE JE JAMČENO.

Pisma in pošiljatve naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEC

JOLIET, ILL.

V SLUŽBI KALIFA

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji.

Hrvatski spisal Dr. Velimir Deželič. Poslovenil Starogorski.

(Konec.)

XXVI.

Sam sebi se je čudil, da je prišel tako naglo do Kordove. A še bolj se je čudil, ko so ga stražniki pri vratih spustili urno v mesto.

A to se mu je takoj pojasnilo, ko se mu je približal vratar in mu rekel:

— Gospodar, ako hočeš, pa me osrečiš.

— Nag sem in bos in denar, ki ga zaslužim moram vreči v žrelo svojih otrok.

— Želiš torej, da ti dam miloščino?

— O ne! Dobro vem, kaj govorim. Po vsem opisu, ki mi je poznan, po tvoji lepoti in jeziku, po naglasu in vsem vidim, da si ti Hrvat. Ti si Strezinja... Ti si Hrvat...

— Da, Hrvat sem. Ponosen sem celo na to, zakaj veliki ljudje v vašem cesarstvu so baš Hrvati.

— Tega nikdo ne taji in ravno to je vzrok, zakaj te prosim.

— Govori torej, česa želiš. Ako mi je v moči, ti pomorem.

— Hvala ti... Razpisana je velika nagrada onemu, ki najde izgubljenega Strezinjo, Hrvata.

— Kak zlodej je razpisal nagrado?

— O prosim, to je storil sam veliki hadžib, ki, kakor se vidi, močno ljubi in ceni svoje rojake.

— On, da je to storil?

— Da. Narod pripoveduje, da je storil to na prošnjo svoje nove favorite.

— Favorite! — vzklikne Strezinja.— Kaj se zanimajo za me favorite? Wadha el Ameri me ljubi sam, ni potreba nobenih favorit — se nasmehne Strezinja.

— Sicer pa — reče vratar — se ne gre za to. Naj te je priporočil angel ali vrag, glavno je, da je Wadha el Ameri razpisal nagrado. Ker sem te pa jaz prvi spoznal, gre ta nagrada meni, seve, ako ti izjaviš, da bi se ti sam nikdar ne javil, nego sem te jaz nagovoril za to. Drugega dela pri tem nimaš, nego da pričaš in vse bo dobro.

— A to je nemogoče.

— Kako to?

— Zato, ker sem poslan k Wadhi el Ameriju kot poslanik od Solimana. Kako naj poslanik priča, da ne gre tja, kamor je poslan.

— Razumem. Ali morda bi se dalo vendar kako narediti. Mojih dvanajstero otrok...

Razumem te — reče Strezinja in vrže stražniku nekaj denarja. Hotel je že iti, kar se obrne k stražniku.

— Prijatelj, ali bi mi ne hotel povedati ime one favorite, ki se je zavzela za me pri mogočnem hadžibu.

— Zakaj ne. Slišal sem, da se imenuje Fatima.

Kakor grom so zadele te besede Strezinjo. Prebledel je kakor stena.

— Gospodar, tebi je slabo. Dolga pot. Morda si lačen?

A Strezinja je že zbral svoje moči ter odvrne na videz mirno.

— Fatima! Rekel si Fatima? Ali odkod jo je hadžib dobil?

— Če se ne motim, dobil jo je od pokojnega Abubekra, zarotnika. To se pravi, podedoval jo je po njegovi smrti.

— Tristo zlodjev, ona je — vzklikne Strezinja in oddirja proti Alkazarju. Kakor da bi gorela pod njim zemlja, je hitel po ulicah, da je stražnik mrmral:

— Ta človek je znorel, ali pa ima tako važne vesti, za Wadho el Amerija, da tako hiti.

A Strezinji je plamtelo srce. To je ona. Njegova Fatima, pa v haremu človeka, o katerem je mislil, da je plemenit človek. O usoda... Vsa bolest, ki jo je pretrpel do sedaj, ni bila nič proti tej, ki jo čuti sedaj. — O Bog, o Bog! — je vzdihoval — ta prokletnica me je prevarila! In ta moj rojak, mesto da mi reši drugo, jo vzame za svojo favorito. O zakaj me niso požrli morski valovi, ko sem potoval v to prokleto zemljo, v kateri me bije nesreča za nesrečo. Zakaj nisem umrl v ječi Abubekrovi?... Kdo ve, ali je postala Fatima hadžibova žena po svoji volji ali s silo? Gotovo so jo odvedli k hadžibu, kakor jagnje v klavnico in morala se je, kot sužnja, brez lastne volje, slepo pokoriti ukazom nasilnika. A vendar bi lahko vzela nož in mu ga zasadila v prsi. Prokletnica, nezvesta! Prelomila je zvestobo, ki mi jo je dala, zakaj ako bi hotela, bi našla gotovo način, da se reši objemov hadžibovih.

— A kaj sedaj, kaj sedaj? — je vzklikala duša Strezinje. V prsih mu je kipelo in žile so se mu nabrekle od jeze. Čutil je, da stori nekaj strašnega.

— Ubijem ga, ubijem njo in njega!

Pred seboj je zagledal Alkazar in zdelo se mu je, da bo samo takrat zopet dobro, ko uniči hadžiba in njegovo favorito. In on prime tesneje svoj meč in srce mu utriplje močnejše pri misli na osveto.

S temi mislimi se je približal Alkazarju. Ker je izgledal zmučeno in razmršenih las z besnečim pogledom, ga straža ni hotela spustiti naprej. A ko je rekel: — Pustite me, jaz sem Strezinja, Hrvat, ki je poslan kot poslanik Solimanov k hadžibu. Važne stvari prinašam in vsak hip, ki ga zamudim, je lahko usoden za državo.

Trenutek nato je bil v predsobi hadžiba, Wadhe el Amerija, svojega gospodarja, svojega dobrotnika, svojega vrvaga in največjega sovražnika, kakor je govoril sam pri sebi.

XXVII.

Strezinji je drhtela roka, držeča meč, ko je čakal na Wadho. Ta je bil ravno zaposlen z državnimi posli in ni mogel takoj priti.

Strezinja je moral dalj časa čakati v predsobi. Ali to čakanje ni umirilo njegove jeze, nego še razpaljevalo mržnjo do Wadhe el Amerija in Fatime. Sprva je mislil, da takoj plane na hadžiba in ga ubije. Naposled pa si je domislil, da bi bilo to bedasto, zakaj prepričati se mora, če je vse to res, kar je slišal od stražnika. Morda je katera druga, ki se imenuje Fatima? Zakaj bi morala biti baš njegova ljubljenka?

Lovil se je za vsako bilko nade, kakor utopljenec. Ali spomni se, da je rekel stražnik, da je ta Fatima, ki jo je Wadha vzel od Abubekra. Ne, tu ni mogoče nobeno nesporazumljenje. To je njegova Fatima.

V tem stopi v predsobo Wadha el Ameri. Vzklik iskrene radosti se izvije hadžibu iz prs, ko zapazi Strezinjo. Razširi roke in hoče objeti mladega Hrvata.

Ali Strezinja je stal v kotu nepremično.

— Sinko, kaj ti je? — vzklikne Wadha el Ameri — tako bled si in tvoje oči so tako motne. Ali se vračaš tako, k svojemu drugemu očetu? Ali si toliko pretrpel v tem času, odkar te nisem videl? O veruj mi, strašno osvetim tvoje trpljenje...

— Dovolj, mogočni hadžib — odvr- Strezinja in glas mu je drhtel. Očividno se je trudil, da ostane miren, a ni šlo. — Prihajam v službenem poslu. Ne vprašuj me, kako sem prišel v Solimanov tabor. On me pošilja k tebi.

— On, zmagovalec!

— Da. Poroča ti, da te obdrži še nadalje v časti hadžiba, hoče te obsipati s svojimi milostmi, ako ukreneš, da ostane Kordova mirna in če mu predaš mestne ključe.

— Dragi moj, zelo sem ti hvaležen za to poročilo. Soliman je zmagovalec, Muhamed pobit. Kordova bi se sicer še vzdržala nekaj časa, a končno bi morala pasti. Čemu zaman klanje. Še predno si prišel ti, sem se že jaz odločil, da dam Solimanu ključe. Mirno se lahko vrneš in mu javiš, da leži Kordova ob njegovih nogah in da sem jaz najpokornejši suženj. Tako; sedaj pa sedi in pripoveduj o svoji usodi, zakaj zelo sem se bal za te. Mislil sem že, da si umrl in to me je mučilo tembolj, ker sem slišal, da si tudi nekako po lastni krivdi prišel v roke mojemu največjemu sovražniku Abubekru.

In Wadha el Ameri sede, a Strezinja ostane, kakor je bil.

— O usodi vprašaš? Dobro. Povem ti vse, ali dovoli poprej, da te nekaj vprašam.

— Vprašaj — ga pogleda hadžib.

— V hiši Abubekra je bila bela roža, ki je s svojim vonjem zaljšala svet. Ta bela roža se je imenovala...

— Fatima — reče hadžib.

— Ti torej veš — nadaljuje mladec. — Ali bi mi hotel povedati, kje je sedaj.

Hadžib se zvito nasmehne.

— Ali bi ti hotel poprej meni povedati, zakaj me vprašuješ o tem? Ali je vonj one rože tako deloval na tvoje srce, da takoj, ko si se vrnil iz prognanstva v to bajno Kordovo, ne gledaš ne na levo ne na desno, nego samo misliš na to rožo?

— Hadžib — reče Strezinja z močnejšim glasom, naglašaje vsako besedo. — Rekli so mi, da se nahaja Fatima v tvojem dvoru, rekli so mi, da je tvoja favorita. Odgovori mi takoj vso resnico. Ne tajim ti, da v tem vprašanju odvisi mnogo. Kdo ve, kaj se še vse ne zgodi, ko izvem kako stoje stvari.

Wadha el Ameri skoči na noge. Prekrižavši roke, je motril za trenotek mladca mirno in resno, ne da bi rekel besedico. Njegove izrazite oči so gledale v dušo Strezinje, da jih je ta moral pobesiti.

— V tvoji glavi roje strašne misli— reče naposled mirno in hladno Wadha el Ameri. — Ne taji, jaz jih vidim. Mladec, odloži svoj meč, zakaj meč ni za otroke, ni za bedake, a ti si v tem hipu prvo in drugo.

Strezinja prevzetno dvigne glavo.

— Otrok ali bedak, to je vse, kar mi odgovarja mogočni hadžib na moje vprašanje. Nisem se torej prevaril. Vse je resnica. Fatima je tu in ona je tvoja favorita.

— Bedak — vzklikne Wadha el Ameri — ali sem mar rekel, da ni?

Ali komaj je izrekel hadžib te besede, opazi, kako pograbi Strezinja za meč ter plane s strašnim zamahom na Wadha el Amerija.

Bil je strašen v tem hipu. Nastal je strašen trenutek, ali samo trenutek, zakaj Wadha el Ameri je z nenavadno mirnostjo in hladnostjo, ali z izredno urnostjo odbil udarec s svojim mečem, ki ga je izdrl, kakor blisk iz nožnice, a z drugim udarcem izbil meč iz Strezinjih rok. Nato pristopi k njemu in ga prime z železnimi pestmi.

— Rekel sem ti, da si v tem trenutku otrok in bedak. Rekel sem ti, da sem gledal v tvoji duši tvoje misli. Ali ti nisem rekel, da odložiš orožje? Ako bi me ubogal, bi ne stal sedaj pred obtožbo, da si hotel ubiti najmogočnejšega človeka v državi. Ali veš, da si zaigral svoje življenje.

Strezinja je za hip drhtel od srda vsled neuspelega napada. A sedaj se mu pojavi na licu kruta bolest.

— Kaj mi mar življenje. Vse si mi vzel, vzel si mi Fatimo, vzemi še življenje.

— Ali ti je tako malo do življenja? Ali nočeš več videti zelenih poljan in visokih gor domovine? Ali te glas mile matere ne kliče na cvetno obal Jadranskega morja?

— Ti si mi vzel vse, tudi spomin na domovino. Kaj mi je domovina brez Fatime, kaj mi mati brez Fatime! Kaj mi življenje! Vzemi ga in poteptaj ga.

— To tudi storim, mladec, ali prej še te poučim o nečem. Sedaj greš z mojimi vojaki.

Wadha el Ameri da znak in v sobo stopita dva vojaka.

— Odpeljita tega mladca v samoten zapor, a pazita, da si ničesar ne stori.

— V zapor me pošiljaš, hadžib, ti me še nisi obsodil na smrt. Razumem, bojiš se Solimana, ker sem njegov poslanik. Čuvaj se tudi tega, da me sedaj zapiraš. Ali ne veš, da so osebe poslancev svete?

— Da, ali ne onih, ki so hoteli, da postanejo navadni ubijalci — odvrne Wadha el Ameri in mu obrne hrbet.

XXVIII.

Ko se je cela Kordova pripravljala, da čim svečaneje sprejme novega kalifa, so vsi hvalili modrost hadžiba Wadhe el Amerija, ki je brez prelivanja krvi predal Kordovo. Smatrali so to delo za veliko politično modrost.

Samo stari Hešam v svoji ječi je postajal vedno bolj neštrpen. "Ta Hrvat mi nič prav ne ugaja. Kdo ve, če morda vendar ni moj sovražnik."

To so bile misli Hešamove, ko mu je Wadha el Ameri rekel, da še ni prišel čas njegove svobode, zakaj še danes pride v Kordovo novi kalif Soliman.

— Zakaj si mu odprl vrata? Ali nisi dovolj močan? Na čelu svojih čet, bi me lahko osvobodil in me postavil na prestol mojih očetov.

— Ne — odvrnil je na to Wadha el Ameri — ker bi nastala strašna meščanska vojna in veliko prelivanje krvi. A ti postaneš kalif brez prelivanja krvi. Pusti me, to je moja stvar.

— Ali jaz ne morem več tukaj vzdržati. Poginem v tej strašni ječi. Obljubil si mi, da me osvobodiš, a ti tega nisi spolnil.

— Kar sem obljubil, to tudi izvršim. Ali sedaj še ni čas za to. Potrpi...

— Na te besede je pustil jeznega Hešama, ki si ni znal pomoči. Vrgel se je v kot in zarinil od jeze nohte v zid.

Wadha el Ameri je odšel v svoje sobe. Kmalu na to da poklicati Abubekrovo starko, varhinjo Fatime.

Takoj, ko je prišla, vpraša:

— Ali je vse pripravljeno?

— Da.

— Tedaj mi jo pripelji sem.

Starka odide.

Wadha tlesne z rokami in ko se prikaže suženj Saib, vpraša:

— Ali si gotov, da se sliši v drugo sobo vsaka beseda, ki se tu glasno govori?

— Da. Prepričal sem se na lastna ušesa.

— Dobro. Tedaj izvrši tako, kakor sem ti rekel. In to takoj. Pazi, da bo vse v redu. Ne pozabi, da visi tvoje življenje na lasu, če se zgodi drugače, nego sem ukazal.

"Ne boj se gospodar. Jamčim ti s svojo glavo.

— Idi.

Hadžib stopi k oknu, ki je imel okvir iz belega marmora z izklesanimi arabeskami ter se naredil, kakor da se je globoko zamislil.

To je trajalo nekaj časa, ko je zaslišal, da je v desni sobi nekaj zarožljalo, kakor da so prišli vojščaki... Obrnil se je od okna.

— Dobro je! Saib je izvršil svoje. Ali kje je Fatima, revica?

Še je mislil, kar se na levi strani odprejo vrata in v sobo stopi starka, vodeča deklico... Bila je Fatima. Lepa, kakor zora, je gledala s svojimi velikimi očmi, kakor srna. Bila je oblečena v svileno obleko, vezano z zlatom.

— Gospodar — reče z nežnim glasom. — Klical si me.

— Da. In zakaj, takoj izveš... Ti starka, lahko greš.

Starka odide.

Wadha el Ameri se približa lepi deklici in reče glasno, da je zaorilo po sobi.

— Fatima, ti si lepa, kakor roža in srečen oni, kateremu zaduhtiš.

Ona vzdrhti na te besede.

— Gospodar, moje telo drhti pri tvojih besedah. Mislila sem, da si me poklical, da mi nekaj poveš.

— Da, povedati ti hočem — ali ne bodi tako nestrpna. Ali ti je tako malo do tega, da si v moji bližini? Ali mar komaj čakaš, da odideš? Ali še vedno misliš na onega nesrečnika, ki je prevaril tebe in mene...

(Nadaljevanje na 7. strani.)

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kalifornijsko vino, dobro žganje in tržin najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL

Frank Lopartz

400 Ohio Street. JOLIET

STARA GOSTILNA

NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne vloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek $300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone 348

:.:Slovenska Gostilna:::

vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK

511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, S
Tu dobite najboljši CEMENT, AP NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.

Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen

Sobe 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vselej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in šinglne vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS.

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store

N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOVI "BELLADONNA" OBLIŽI

REVMATIZMU, HROMOSTI, BOLESTI v KOLKU, BOLESTIH v ČLENIH, NEVRALGIJI PROTINU, OTRPLOSTI MIŠIC, SLABOTNEM KRIŽU, SLABOSTIH v ČLENIH, PLJUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH, MRAZENJU v ŽIVOTU, VNETJU OPRSNIH MIŠIC, PREHLAJENJU, BOLESTIH v LEDJIH, BOLESTIH v KRIŽU, HUDEM KAŠLJU

VRNIMO SE!

Prav radi se spominjamo onih dni, ko smo bili krepki in polni zdravja in življenja, in ko si bil vsvesti, da je ta svet nebeški raj, poln sreče in veselja za nas. Kaj nas je zadelo, da nismo več onega mnenja; da smo premenili svoje navade in se odtujili od srednje poti, ki se imenuje zmernost v vsaki stvari? Vrnimo se k starim navadam, k navadni hrani, k bolj resnemu delu, k svežemu zraku, a zlasti pa moramo pazno skrbeti za svoje prebavne organe, da preprečimo zabasanost in nje posledice, ter slabost in nervoznost. Kakor hitro opazimo nered, ne pozabimo na

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To zdravilo je jako važnega pomena, ker pospešuje delovanje prebavnih organov in tako nam povrne prejšnje navadno zdravje za dobo dokler zopet ne pademo v razvade.

To zdravilo tudi —

PREKINE BOLEČINE IZ DROBJA,
ODSTRANI ZABASANOST,
DOPRINESE OKUS DO HRANE,
POMAGA PREBAVLJATI,
OKREPČA PREBAVNO MOČ,
OHRANI ORGANE DELAVNE,
ODSTRANI NERVOZNOST.

Urejuje, okrepčuje, daje novo moč, prepreči in odstrani zabasanost, potolaži glavobol, da je pomoč dekletom in ženam v slučaju neprilik, ter vseh drugih enakih boleznih.

CENA $1.00. V LEKARNAH.

Ako hočete preprečiti bolečine, imejte vedno priročno TRINERJEV LINIMENT in ribljite telo z njim kadar čutite najmanjšo bolest, bodisi revmatično ali nevralgično. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Slovensko Katoliško
Marije
(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSBURGH,

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzete
St. Mary's Assumption)
Organizirano 2. aprila 1910
PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik:....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar:.....GAŠPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blagajnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunich, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEC, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.

Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEC", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.

Rojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštnino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK
Pogrebni Zavod in Konjušnica.
3749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHIŠKA VINA
kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Conkord rudeče vino 60c galona
Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

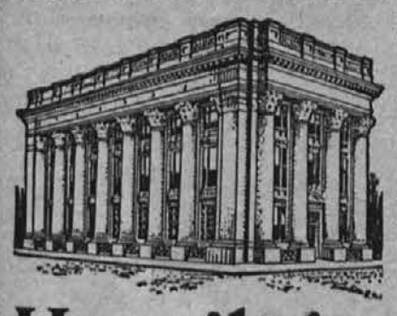

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z $1.

First National Bank

PREMOŽENJE NAD $4,500,000.00

V SLUŽBI KALIFA.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

Kakor ranjena levinja poskoči Fatima.

— Gospodar, kaj govoriš? Ne, ne, jaz nisem prav slišala. Da nas je prevaril. On. Kdo on?

Ti še vedno ljubiš Strezinjo? — je bilo jasnejše vprašanje Wadhe el Amerija.

— Če ga ljubim, če ga še ljubim — vzklikne deklica in se prime za prsi. — Nikdar ga nisem ljubila silnejše, nikdar tako hrepenela za trenutkom, da ga vidim. Kakor išče žejen beduin po pustinji vode v oazi, tako želi moje srce, da ga najde. Moje misli, kakor golobi obletavajo kraj, kjer se nahaja. O povej mi, kje je...

— Rekel sem ti, da ljubiš nevrednega. Rekel sem ti, da je prevaril tebe in mene.

A ona zmaje z glavo in vzklikne:

— Ne, ne, kaj govoriš. On naju ni prevaril. To je grda laž. Povej, da ni več solnca, povej, da je požrl zemljo peklenski požar, povej, da midva nisva več živi bitji, nego prikazni z drugega sveta. Povej mi, da jaz nisem jaz, a da ti nisi ti, povej, kar te je volja, vse ti verjamem, ali da bi se izneveril Strezinja, tega ne verujem, ne, tega mi ne pravi. On je preveč plemenit in pošten.

Poskušala se je nasmejati, a oči so ji bile polne solz. Mislila je, da Wadha el Ameri spremeni svoje govorjenje. Ali zmede se še bolj, ko vidi njegovo resno lice. In ona se še zresni bolj, zakrili z rokami in vzklikne prestrašeno:

— Za Boga, gospodar! Ti nekaj veš, tebi je nekaj znano. Zaklinjam te, povej mi, kaj je?

— Ali tebe ta vest stare.

— In če je prišla iz globine pekla, prenesla jo bom mirno. Povej! Stati hočem trdno, kakor hrib in ne ganem se. Zgrizem si jezik, a bolesti ne bom kazala.

— Torej dobro! To, kar sem rekel je resnica.

— Da je Strezinja lopov — mu seže v besedo Fatima in oči ji zažare, kakor divji mački. — Kje so dokazi? Ali imaš dokaze?

— Dokazi so v mojih rokah in takoj ti jih povem. Sicer pa ne toguj preveč, zakaj priredim ti radost osvete.

— Osvete — vzdihne deklica — osvete, praviš.

— Tvoje oči bodo gledale krvavo glavo njegovo in tvoje roke se lahko prepričajo, da je truplo onega hladno, ki je užalil tebe in mene.

— Kaj govoriš — se prestraši deklica in na licu se ji pojavi strah. — Strezinja je mrtev?

Bil je to za njo strašen trenutek. Wadha el Ameri ni nalašč hotel, da ji takoj odgovori. Gledal jo je z nekako pazljivostjo. Nato reče:

— Ne! Še ni mrtev. Ali za nekaj časa pade njegova glava, mora, da bo vedel, kako je najina osveta popolna. On mora umreti, ker je njegova roka dvignila morilno orožje na me, hadžiba. Sedaj je v mojih rokah in na moj mig mu krvnik odseka glavo. In tako bo dokončano vse. Ali prej, nego umre želim, da opazi, kako si ti srečna. Ustne se mu morajo peniti od srda, ko te bo videl v sreči.

— Strašni moj gospodar, kaj misliš storiti.

Wadha el Ameri pogladi svojo brado in reče:

— Osrečiti te hočem...

— Osrečiti — zmaje Fatima z glavo. — Ti se mi rogaš. Kako me osrečiš, ko sem prevarana, zapuščena, ko bom oplakovala kot deklica-vdovica onega, katerega sem ljubila bolj nego svoje življenje.

— Ali vendar te želim osrečiti. Nisi ti edina na svetu, ki je bila prevarana. Mnogo deklic plaka, ali čas jim zaceli rane in tudi ti pozabiš to malenkost in krasno življenje zasije tvoji mladi duši.

— Nikdar — odvrne ona. — Moja sreča je umrla za vedno.

— Motiš se. Jaz jo pokličem k življenju. Poslušaj me! Že od prvega trenutka, ko sem te videl, sem čutil, da mi ugajaš. Tvoje besede so bile slajše od ciperskega grozdja, a glas tvojih pesmi je vzvalovil kri v mojih žilah, kakor čar grškega vina. In glej, že od takrat sem premišljal, da bi po kakem srečnem naključju prišla v moj harem ter me storila za najsrečnejšega človeka. Ali tedaj je bilo tvoje srce polno ljubezni do onega bedneža, ki je prevaril naju oba in nisem hotel motiti miru tvoje duše. Danes se je to spremenilo. Danes si ti cvet, zapuščen in zavržen in glej, jaz se prigibam k temu cvetu, da ga dvignem na svoje srce in privijem k sebi, da vzdihavam njegov vonj vse svoje življenje. Fatima, ti boš kraljica mojih dni in noči, ti boš svetila v mojem haremu, kakor zvezda in kakor moja ljubljenka in gospodarica in mi boš prava žena. Najmočnejši človek celega cesarstva sem. Pred menoj se klanjajo cesarji in kralji. Mogočnejši sem od samega kalifa. In glej, ta mogočen človek, ta hadžib, jaz, hočem biti tvoj suženj. Najlepši nakit in zlato, katerega je izdelala arabska roka, največji dragulji, ki jih pozna Indija, vse to bo tvoje. Ako se strinjaš s tem, se najlepše osvetiš Strezinji, nezvestežu, ko se mu kot kraljica mojega srca, prikažeš v vsem sijaju, nekoliko trenutkov pred njegovo smrtjo. Oh, to bo osveta...

Dalje ni mogel. Fatima odskoči od njega v kot sobe in zakriči, držeč roke proti njemu:

— To je torej, kar mi imaš povedati. Ti misliš, strašni človek, da bom uživala, gledajoč smrtne drhtljaje onega, katerega sem ljubila. Misliš, da je v meni zverinsko srce in da je moja duša grda in črna. K temu še mi nudiš, naj bom kraljica tvojega harema?! Ali jaz ti odgovarjam: Nikdar! Ni sile na svetu, ki bi me mogla prisiliti, da postanem tvoja ljubica. Kdo ve, če si nisi izmislil o njegovi nezvestobi vse te stvari, samo da me pregovoriš. Kdo ve, če nisi ti oni, ki hočeš ubiti mojega dragega, da ga odstraniš s tega sveta. Nobenih dokazov o njegovi nezvestobi še mi nisi povedal in dokler mi jih ne pokažeš, ne verjamem v njegovo krivdo. Prisegla sem mu zvestobo in ohranila mu jo bom, dokler ne umrem.

Wadha el Ameri je prekrižal roke na prsih in motril njen obraz. Nato ploskne z roko ob roko. Vrata na desni strani se odpro in dva vojaka privedeta v sobo Strezinjo. Bil je bled, kakor stena in komaj je stopil v sobo, poleti k Fatimi, vrže se na kolena in objame njene noge.

— Odpusti, ne srdi se, odpusti moja zvezda, srce mojega srca, Fatima draga, da sem samo za hip pomislil na to, da si se mi izneverila. Oh, kako si ti tisočkrat plemenitejša od mene, ki sem veroval prvim govoricam, ki so te mi očrnile; a sedaj sem slišal na lastna ušesa. Slišal sem one proklete ponudbe, s katerimi te je hotel hadžib omiti, da pozabiš na me. Ne, moja Fatima. Vem, da še me malo časa loči od smrti, ko mi krvnik odseka glavo, ali veruj mi, da oni, ki gre na pot večnosti, ne more lagati. Moja ljubezen do tebe je močna, kakor takrat, ko sem te zagledal prvikrat in moja zvestoba je ostala čista. To ti naj bo vzrok, da mi odpustiš, ker sem dvomil za hip o tebi...

A ona ne reče nobene besede, nego ga dvigne k sebi, privije ga na svoje prsi in oba se objameta tesno. Solze so močile njuna lica in dolgo bi ostala tako, da ju ni zmotil Wadha el Ameri, ki je najprej ukazal vojakoma, naj odideta. Ko je ostal sam z ljubečima, se jima približa in dene roke na rame Strezinji.

Oba vztrepetata in osupla jameta poslušati Wadho el Amerija.

— Veliko je moje veselje, otroka moja, da se je vajino čustvo tako izkazalo pred mojim obličjem. Tudi ono, da sem tako uredil vso stvar, da se ti Strezinja, sinko moj, lahko prepričaš, kako si bil bedast, ko si se spozabil in dvignil roko na svojega očeta, ker to ti želim biti vedno. A tebi, Fatima, ni škodovalo, da si pokazala, da je tvoje srce plemenito, da je tvoja ljubezen močnejša od smrti. Ljubezen je velika reč, vidim to in čutim. Take ljubezni nisem nikdar poznal in ne želim si je poznati. Moje misli greda za slavo, za močjo. Jaz nimam časa misliti na ljubezen, ker mi je slava vzela vse proste ure mojega življenja. Vendar rad gledam, če so srečni drugi. Drago mi je, ako lahko osrečim one, katere imam rad. Tu v naši deželi ne bo vajina sreča trajna. Burni časi so in naše postave prepovedujejo zakon med kristjanom in muslimansko deklico. Zato vama priredim ladjo, vaju obdarim s premoženjem in potem idita z milim Bogom v rodno zemljo tvojih očetov, Strezinja, tvojih očetov in mojih.

Strezinja je bil presenečen. Ni vedel, ali bi verjel svojim ušesom ali ne. Za hip je gledal hadžiba, ali ga morda ne vara, ali videč, kako mu smehlja njegov obraz, poleti k njemu in mu jame poljubljati roke.

Fatima, to videč, plane k njemu tudi ona in reče:

—Oče, ali je mogoče, da je v tebi tako veliko, tako zlato srce...

Wadha el Ameri se je smehljal čim dalje bolj.

— Otroka, Alah vaju blagoslovi! — je bil odgovor.

— Oh, kako strašno si se pošalil z nama — reče Fatima, smejoč se skozi solze.

— Čeprav je bila tudi šala, a bila je potrebna za vajino srečo.

V bolnišnici.

Mr. Mike Sutko, 4624 Marshfield avenue, Chicago, je moral prebiti v bolnišnici enajst meescev. Pisal nam je sledeče: "Vam voščim vesele božične praznike. Bil sem hudo bolan na želodcu in nisem mogel ničesar jesti. Enajst mesecev sem bil v Wesley Memorial Hospitalu, ob 25th in Dearborn sts., Chicago. Tamošnji zdravnik mi je rekel, naj uživam Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino, in sicer štirikrat vsak dan. Ravnal sem se po tem nasvetu in sem zdaj zopet popolnoma zdrav. Kdorkoli trpi vsled želodčne bolezni, naj uživa to zdravilo. zvezi z zapeko, razdražljivostjo in slabostjo je zdraviti s Trinerjevim ameriškim zdravilnim grenkim vinom. Cena $1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

*

Bolečine v hrbtu dostikrat takoj izginejo, če namažete bolestne dele s Triner's Linimentom. Isto velja za bolečine v drugih delih telesnih. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c. — Adv.

Pred sodiščem.

Sodnik: "Imate kak izgovor, ki bi vam kazen olajšal?"

Vlomilec: "Imam! Jaz le pri takih vlomim, ki so zoper vlom zavarovani."

LOKALNI ZASTOPNIKI(ICE) "A. S."

Denver, Colo.: George Pavlakovich.
Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.
La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic.
Peoria, Ill.: M. R. Papich.
So. Chicago, Ill.: Frank Gorentz.
Springfield, Ill.: John Peternel.
Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
Indianapolis, Ind.: St. Bajt.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.
Calumet, Mich.: John Gosenca.
Iron Mountain, Mich.: Louis Berce.
Chisholm, Minn.: John Vesel.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Gilbert, Minn.: Frank Ulchar.
Hibbing, Minn.: Frank Golob.
St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
Soudan, Minn.: John Loushin.
St. Louis, Mo.: John Mihelcich.
Great Falls, Mont.: Mat. Urich.
So. Omaha, Neb.: Frank Kompare.
Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan.
Newburg (Cleveland): John Lekan.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Youngstown, O.: John Jerman.
Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.
Houston, Pa.: John Pelhan,
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.
Steelton, Pa.: A. M. Petric.
Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.
West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.
Willard, Wis.: Frank Perovšek,
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.
Valley, Wash.: Miss Marie Torkar.
Rock Springs, Wyo: Leop. Poljanec.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.

V onih naselbinah, kjer zdaj nimamo zastopnika, priporočamo, da se zglasi kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Spoštovanjem,

Uprav. "A. S."

Učitelj: "Jaz bi dal tebi tri jabolka. Potlej bi jih pa ti vzel in jih dal Jožku. Kaj bi ti potlej imel?"
France: "Jezo!"

Urada telefon Chicago 100
Stanovanja telefon Chicago 3247
JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Slovencem in Hrvatom
naznanjujemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:
Lutra 10c
Minikin 5c Mike's Best 5c
Bluth & Kochevar
Chicagog Phone 1689-L
Northwestern Phone 809
1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

ZA
Zavarovanje
proti požaru, mala in velika posojila pojdite k
A. SCHOENSTEDT & CO.
203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169
Joliet, Ill.

Dr. Richter's Pain Expeller
zoper revmatizem in trganje bolečine in otrpnelost členkov in mišic.
Pravo zdravilo je v zavoju, kakoršnega vidite na sliki.
Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapečaten s Anhor Trade Mark.
25c in 50c vseh lekarnah ali pa pišite ponj naravnost na
F. Ad. Richter & Co.
74-80 Washington Street
New York.

W. J. BRADY
ADVOKAT.
Posojuje denar in prodaja posestva.
Orpheum Theatre Building.
JOLIET, ILL.

Joliet Steam Dye House
Profesional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet.
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.

Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden aker ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden aker zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo pulične železnice. Za podrobnosti vprašajte

GEORGE WARNER YOUNG,
Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postreženi.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast moških brk in brade; za revmatizem kostibolj ali trganje v nogah, rohah in križu, za rane, opekline, bule, ture in kraste, itd. Kateri bi rabil moja zdravila bez uspeha, grrantiram $500. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v markah, nakar vam pošljem Koledar in knjižico.

JACOB WAHČIČ
1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

MICHAEL CONWAY
106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET
Posojuje denar na zemljišča.
Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257
James L. McCulloch
MIROVNI SODNIK
IN JAVNI NOTAR.
M. D. POSTELANCZYK,
klerk in tolmač.
317 Jefefrson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE
SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
V So. Chicago, Ills.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.
Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.

MODRI KRIŽ.

V zgodnjem jutru je pristal parnik v Harwichu in roj potnikov se je vsul na kopno; med njimi se je izkrcal tudi mož krepke postave v elegantni poletni obleki. Spoznati ni bilo, da nosi v suknjiču revolver in v telovniku legitimacijo policista. Bil je Valentin, šef pariške kriminalne policije, ki je potoval v London, da napravi dober lov. Kajti Flambeau, ki je s svojimi zločini vznemirjal že nekaj let kontinent, je bil na Angleškem, to je gotovo. Kako ga najti? Flambeau se je znal spretno umikati svojim zasledovalcem, toda svoje izredno visoke postave ni mogel prikriti. Ako bi Valentinove ostre oči ugledale kako izredno veliko branjevko ali ravnotakega grenadirja ali tudi kako zelo veliko vojvodinjo, takoj bi jo na mestu aretoval.

Toda nikogar ni ugledal, ki bi bil zanj dobrodošel. Njegovi sopotniki iz Harwicha so bili neki železniški uradnik, več prodajalcev zelenjave in neki angleški duhovnik male postave, ki je imel s seboj več zavojev in ki mu je nezaupljivo pripovedoval, da nosi seboj drage modre kamene, vdelane v zlat križec.

Valentin je v Liverpool streetu izstopil in šel v Scotland Yard, da se izkaže in zasigura pomoč, ako bi jo v slučaju potreboval. Bilo je že pozno v jutro in ker še ni zajtrkoval, je stopil v bližnjo restavracijo. Naročil si je čašo kave in premišljeval, da je končno detektivova pamet vendar toliko vredna kot kakega zločinca. Toda kmalu se je zavedel razlike med obema. "Ne, zločinec je ustvarjajoči umetnik, detektiv pa samo kritik", dejal je sam pri sebi s kislim smehljajem, pristavil čašo k ustim, a jo hitro umaknil. V kavi je bila namesto sladkorja sol. Ogledal si je posodo, iz katere je vzel stolčen sladkor, preizkusil je njeno vsebino, bil je — sladkor. Poklical je natakarja in ga pozval, naj pokusi kavo. "Ali vsako jutro postrežete tako svojim gostom?" je vprašal detektiv. Natakar je jecljal: "Menim, menim, da sta to storila ona dva duhovnika..." — "Katera dva duhovnika?" — "Ki sta tudi polila juho po steni; tam se še pozna. Bila sta pravzaprav prav mirna, dostojna gosta. Eden izmed njiju je plačal račun in odšel, medtem pa je drugi zbiral svoje zavoje skupaj, končno pa zagrabil za posodo in juho, ki jo je le napol izpil, po steni..."

Detektiv je videl v celi zadevi nekak migljaj, vstal je in šel. Na cestnem vogalu je naletel na policista. "Nujna stvar stražnik," mu je dejal. "Ali ste videli mimo iti dva duhovnika?" — "Da, sir, in eden izmed njiju se mi je zdel vinjen, toda..." Valentin je pokazal karto in rekel: "Hitro pokličite dva svojih ljudi semkaj in šla bosta z menoj." V dveh minutah sta se pridružila francoskemu detektivu inšpektor in neki mož v civilu. Ko so vsi trije sedeli na strehi nekega omnibusa, je menil inšpektor: "Z avtomobilom bi prišli štirikrat hitreje naprej." — "Seveda!" je menil vodja mirno; "ako bi vedeli, kam."

Rumeni voz je lezel počasi naprej po severnih londonskih cestah. Pariški detektiv je sedel mirno in ostro opazoval cesto in dohode na obeh straneh. Končno je oveseljen pokazal svojima spremljevalcema neko restavracijo in jima dejal: "Imamo sled!" Izstopili so in šli v dotični lokal. Naročili so nekaj malega. "Ubili so vam okno," je dejal Valentin natakarju, ko je plačeval. "Da, sir, zelo čudna stvar. Bila sta dva duhovna; nista pojedla veliko. Eden je plačal in šel. Ko sem štel denar, sem opazil, da mi je dal trikrat preveč. "Tu," pravim drugemu, ki je ravno hotel proč, "dali ste mi preveč." — "Res?" pravi mirno. "To je za okno."—"Za kakšno okno?" vprašam. — "Za to-le, ki ga bom sedajle ubil," je odgovoril in razbil šipo z dežnikom. Bil sem presenečen; ko sem hotel hiteti za njim, pa se je že pridružil prvemu in oba sta odšla naravnost v Bullock street."

"Bullock street!" ukazal je Valentin. Odšli so in hodili po mračnih ulicah. Naenkrat je opazil pariški detektiv razsvetljeno okno neke slaščičarne. Stopili so vanjo in Valentin je kupil nekoliko čokolade. Premišljeval je, kako bi nagovoril prodajalko. Ko pa je ta zagledala modro uniformo inšpektorjevo za njim, je sama izpregovorila: "O, ako ste prišli zaradi zavojčka, je prepozno; sem ga že odposlala." — "Zavojčka?" vprašal je Valentin. "Da, zavojček, ki ga je tukaj pustil neki duhovni gospod. Pred pol ure sta namreč prišla dva duhovnika, kupila nekaj sladkarij ter odšla proti Hampstead Heathu. Takoj nato se je pa eden izmed njiju vrnil in dejal, da je pozabil nek zavojček. Gledala sem povsod po trgovini, a ga nisem našla. Nato mi je rekel, naj ga pošljem na ta-le naslov, ako ga izsledim. Dal mi je za trud en šiling in akoravno sem ga prej povsod iskala, sem ga po njegovem odhodu takoj našla in seveda takoj nesla na pošto. Ker se mu je zdela stvar tako važna, sem mislila, da je prišla policija zaradi nje."

"Kako daleč je od tu v Hampstead Heath?" vprašal je Valentin burno. "Petnajst minut, ako greste naravnost," odgovorila je ženska.

Valentin je planil skozi vrata in pričel teči. Policista sta tekla nevoljna za njim. Cesta je bila ozka in temna. Ko so prišli na njen konec in na nek odprt prostor, so se začudili, da je še tako svetlo, kajti bilo je že proti večeru. Na klopeh je sedelo nekaj parov, med njimi tudi eden v temni obleki. Valentin je opazil, da je bila ena oseba manjša od druge in akoravno se je večji skušal narediti kolikor mogoče majhnega, je Valentin takoj sodil, da meri gotovo kakih šest čevljev.

Valentin je stisnil zobe skupaj in šel naprej. Kdo je oni veliki duhovnik? K identiteti manjšega ni več dvomil; bil je njegov tovariš iz železniškega voza, ki je pripovedoval, da nosi s seboj drage modre kamene in katerega je svaril, naj ne pravi okoli o njih. In kakor je Valentin lahko zvedel od njega o dragih kamenih, vdelanih v zlat križec, tako je tudi lahko Flambeau zvedel od njega. Da ima Flambeau namen, okrasti dobrodušnega duhovnika, je gotovo. Flambeau, ki ima svoje zločinske zveze razpredene na vse strani, bi mogel popolnoma lahko zvedeti o modrih kamnih dobrega duhovnika in ga sam preoblečen v duhovnika oropati.

Blizu klopi, na kateri sta sedela duhovnika, je rastlo mogočno široko drevo. Valentin in njegova spremljevalca so se splazili za to drevo in poslušali pogovor. Toda, ali je francoski detektiv zaman zvodil angleška policista ponoči v osameli kraj? Duhovnika sta govorila tako mirno med seboj, kakor prava duhovnika. "Poglejte vendar enkrat zvezde," dejal je mali pater Brown na dobrodušen način, "ali ne izgledajo kot diamanti in safirji? Toda vse, kar nas učenost astronomov uči, nima za naše moralično postopanje vrednosti. Tudi v zvezdah vidimo zapisano: Ne kradi!"

Valentin je že nameraval, kolikor mogoče tiho oditi proč. Ker pa je oni drugi molčal, je radoveden počakal, kaj bo odgovoril. Ta je imel povešeno glavo in končno je odgovoril: "Da, skrivnosti neba so nezapopadljive in jaz se jim uklonim. Toda sedaj mi dajte končno križec s safiri! Tu sva popolnoma sama in morem vas raztrgati v kosce kot papir."

Neizpremenjeni glas, s katerim je govoril, je izražal grozno nasilnost. Toda pater Brown je komaj obrnil glavo: ali ni razumel ali je onemel od strahu?

"Da," je rekel veliki duhovnik z istim mirnim glasom, ne da bi se premaknil, "jaz sem Flambeau. Ali mi hočete dati križec?"

"Ne!" je odgovoril drugi. Tu se je naslonil Flambeau nazaj in se tiho nasmejal. "Ne," je dejal, "torej mi ga nočete dati, saj mi ga tudi več ne morete; imam ga že v žepu."

"Ali ste tega gotov?" vprašal je mali mož.

Flambeau se je pričel smejati glasneje. "Da, jaz sem gotov. Bil sem tako premeten, da sem napravil vašemu enak zavojček in ga z vašim zamenjal. In sedaj, prijatelj, imate vi duplikat, jaz pa kamene. Stara zvijača, pater Brown, stara zvijača."

"Da," je rekel pater Brown, "slišal sem že prej o takih zvijačah."

"Vi ste že kaj takega slišali?" vprašal je zločinec z nenavadnim zanimanjem. "Kje pa? Kako pa?"

"Pravil mi je nekdo, čegar ime ne smem povedati, ker je spokorjenec. Dvajset let se je preživljal z zamenjavanjem raznih zavojev. In ko se mi je začel vzbujati sum proti vam, sem se spomnil nanj."

"Vam se je začel vzbujati sum proti meni," ponovil je zločinec. "Ali morebiti zato, ker sem vas zavedel v ta samotni kraj?"

"Ne, ne," je odgovoril pater Brown dobrohotno. "Takoj od začetka sem imel sum na vas. Mali utiski na vašem zapestju, kjer nosijo ljudje, taki kot vi, včasih železne zapestnice..."

"Za vraga!" zakričal je Flambeau, "kaj veste o zapestnicah?"

"Ej, ej. Ko sem bil še župnik v Hartlepodu, sem imel med svojimi ovčicami tri, ki so nosili zapestnice. In ko se mi je zbudil sum, sem takoj sklenil, da bom pazil na križec. Opazoval sem vas in videl, kako ste zamenjali zavojčka in potem sem ju zamenjal še enkrat. In ko sva zapuščala slaščičarno, sem se vrnil nazaj, vprašal, če nisem pozabil kakega zavojčka in pustil za vsak slučaj, če bi se našel, svoj naslov, kamor naj ga pošljejo. Vedel sem, da ga nisem pustil v prodajalni, ko pa sem se vrnil, sem to storil. Vidite, tako se je zgodila cela stvar."

Flambeau je potegnil iz žepa svoj zavojček ter ga odprl. Bil je v njem sam papir in kos svinca. Skočil je kvišku in zakričal: "Ne verjamem vam. Vi ga imate še pri sebi in ako mi ga ne daste, vzel ga bom s silo; sama sva!"

"Ne boste ga vzeli s silo," odgovoril je pater Brown. Prvič zato, ker ga v resnici več nimam, drugič pa zato ne, ker nisva sama. Za onim drevesom stojita dva močna policista in eden največjih detektivov. Kako so prišli semkaj? Za to sem skrbel sam. Jaz nisem bil gotov, ali ste tat. Navadno se človek razjezi, ako najde sol v kavi; če se ne razjezi, ima gotovo vzrok, da ostane miren. Zamenjal sem sol in sladkor in vi ste ostali mirni. Navadno človek ugovarja, ako je njegov račun trikrat prevelik; če ne ugovarja, ima vzrok, da tiho odide. In ker niste hoteli dati policiji nobene sledi, je znal to storiti nekdo drugi. Povsod, kjer sva hodila, sem storil kaj takega, o čemur se potem govori cel dan. Nisem napravil mnogo škode: pomazal sem steno, ubil okno; toda rešil sem križ, ki je v tem času že v Westminstru."

Ko se je obrnil, da bi pobral svoje ostale zavojčke, so stopili trije policisti iz drevesne sence. Flambeau je stopil korak naprej in se globoko priklonil Valentinu.

"Ne pred menoj, mon ami," izpregovoril je Valentin z jasnim glasom. "Prikloniva se oba pred našim mojstrom."

ZA KRATEK ČAS.

Dober izgovor.

Nekemu gospodarju, ki ima zavarovano vse svoje imetje proti škodi, so se sežgali čevlji, ki jih je sušil na štedilniku. Zato zahteva od zavarovalnice 20 K odškodnine. Odgovore mu, da je to vendar malo preveč zahtevano za nošene čevlje. "Pa so bili že dvakrat poddelani," jim odgovori.

Glavna stvar.

Hlapec (gospodu, ki si pride v nedeljo izposoditi konja za ježo): "Po glavnem drevoredu se danes ne sme, je zaprt."

Gospod: "Že dobro. Toda, ali ve to tudi konj?"

Še premlad.

Baš po blagoslovu novega zvona se je neka jezična stara gospa izrazila, da je zvonov glas prešibak, da ne grmi zadosti.

"Potrpite," meni gospod, "kadar bode ta zvon star kakor ste sedaj Vi, bo že grmel in krulil, kakor Vi!"

Posojilojemalec.

"Gospod Kobilčar me je prosil za posojilo sto kron, a jaz ga sploh nič ne poznam. Kaj praviš, ali naj mu jih dam?"

"Kar daj mu jih, potem ga boš vsaj poznal!"

Čuden napis.

Nekdo, ki je bil na Francoskem, je videl na nekem pokopališču ta-le napis: "Tukaj pokopujemo le tiste mrliče, ki v tukajšnji občini žive."

V ječi.

Jetnik: "Ob tej hrani človek ne more dolgo zdržati. Mojdunaj! Ko bom teh dvanajst let presedel, precej pojdem domov!"

Lepa zastopnost!

Znanec: "Kdo je bil mož, ki vas je solznih oči zahvaljeval? Gotovo ste ga s svojim zagovorom 'izrezali', da je oproščen?"

Zagovornik: "Ne, ampak njegovo ženo sem zagovarjal; — tri leta je dobila!"

"Rilčar" v vojski.

Bilo je dne 25. oktobra t. l. ob pol 11. predpoldne, ko so Lahi nenadoma začeli obstreljevati s topovi vas Levpo na Kanalskem. Ve je začelo bežati in vpiti, vojaki, možje, žene, otroci; iz vseh hiš so izganjali živino, zakaj nekatera poslopja so že pričela goreti. Tako je tudi cerkvenik, v kojega hišo je priletela granata in jo zažgala, priganjal svojo debelo svinjo izpred hiše in jo hotel spraviti v varen kraj, toda tej nesrečni živali se nikakor ni mudilo, tako da jo je moral cerkvenik prepustiti njeni negotovi usodi in sam zbežati v varno zavetje. Vse je gledalo iz varne daljave, kam se bo sedaj ta žival obrnila in kaj bo z njo. Marsikateremu so tekle sline pri misli, zakaj se ni te v teh časih tako dragocene živali pravočasno zaklalo in mirno použilo; pa sedaj ni bilo več časa za take požrešne misli. Granate so gosto priletevale, in vsak je nehote, dasi so žene in otroci vpili, gledal na vas, kaj bo z v njej edino žive mostalem bitju — s svinjo. Kar pade granata petdeset korakov daleč od živali; vsak je mislil, da bo sedaj obležala ali pa bežala. Ne, nasprotno. Mahnila jo je popolnoma mirnim in zdravim korakom proti od granate skopani in se kadeči jami; ko to prevoha, se lepo mirno vleže vanjo. Dasi so bili trenutki skrajno resni in žalostni, vendar se je vsak smejal živali, ki je tako malo vpoštevala laško granato. Pa še ni konec prizora. Dvajset korakov od jame, kamor se je vlegla debeluharca, pade zopet druga granata in napravi novo se kadečo jamo, daleč razšajoč kamenje in železne drobce izstrelka. Vsak je bil prepričan, da je sedaj žival gotovo "hin". Pa ne. V veliko začudenje vsem opazovalcem vstane zdrava iz jame in jo reže naravnost k novi jami, jo ovoha in se zopet vleže vanjo. Častniki in vojaki so noreli nad smešnim prizorom. Vzklikov na piramidalno in fenomenalno svinjsko srečo, na "Sauglueck", ni manjkalo. Dasi so granate še vedno žvižgale v vas, je kmalu nato debela žival zdrava vstala iz jame in izginila med hišami v vasi. Kaj si je ta žival mislila ali ne mislila, ko se je vlegla v jame laških granat, to prepustimo v rešitev študiranim fiziologom; eno je bilo pa takoj na mestu gotovo: da s svojim obnašanjem nikakor ni povzdignila pri vojakih in kmetih čuta spoštovanja do laških granat. In to je tudi res; že prej ga ni bilo, sedaj pa še manj.

MALI OGLASI.

SALUNA SE ODDASTA V NAJEM z novim letom, in sicer na voglu Jackson & Indiana sts. ter na 209 Indiana st., samo en blok od Slovenske cerkve, izmed najstarejših in najboljših salunov v Jolietu. Osebno vprašati: Jos. Stukel, 209 Indiana st., Joliet, Ill.

NA PRODAJ: 2 SVEŽI MOLZNI kravi. Jones pri Gauger's Crossing, 4 milje vzhodno od Jolieta. Peljite se s Chicago Heights karo.—2t

Imamo v zalogi

Mohorjeve Knjige

ZA LETO 1916.

Izšlo je šestero knjig in sicer:

1. Koledar za leto 1916.
2. Mesija, 2. zvezek.
3. Zgodovina c. in kr. pešpolka št. 17.
4. Zgodovina slovenskega naroda, 5. zvezek.
5. Slovenske večernice, 69. zvezek.
6. Trojka, povest, namesto molitvenika.

En iztis knjig po pošti stane $1.50, za naročnike v Pittsburghu, Clevelandu in Chicagi pa samo $1.30 ker v teh mestih imam zalogo. Sprejemam tudi udnino za prihodnje leto, ki znaša samo en dolar.

Alois Skulj

P. O. Box 1402, N. Y. City 100t14

SENO NEMŠKE DETELJE

(alfalfa), Gluten Meal, Quaker Dairy Fuel, pomaga kravam za mleko in jih ohrani zdrave in rejene. Najboljša piča za kuretino je Comeback Meal Mash. Kdor ga kupi enkrat, ga kupi zopet, ker pospešuje, da kokoši tudi po zimi nesejo. Sena, slame, ovsa, koruze, deteljnega (alfalfa) sena, krompirja, repe, korenja, pese, jabolk, in čebule imamo vedno največjo zalogo v Jolietu. Moka: Occident Ceresota, Gold Medal, Pillsbury's Best, Clear Quill in Armory. Naše blago garantiramo. Prodajalna je odprta do 9. ure zvečer. Govorimo tudi slovanske jezike. Chicago tel. 1223.

FOGERTY'S BIG FEED STORE,
609 N. Collins St., Joliet. 3-18

NAPRODAJ.

Prodajalna grocerije in mešanega blaga, ki se nahaja na vogalu Division in N. Center St., Joliet, Ill.; istotako poslopja in zemljišča istotam. Blago razprodam za polovico vrednosti. Prodam tudi blagajno (sate) in Cash register. Razprodaja se zdaj nadaljuje.

Prodam tudi dve hiši in loti na 1209 in 1209½ N. Hickory St. in eno na N. Center St. Imam 400 bales Timothy sena. Vse moram razprodati, ker se moram seliti iz Jolieta. Več povem

Chas. Simon

vogel Center and Division Sts.
dva bloke zapadno od nemške cerkve baš to stran Guardian Angels Home
JOLIET, ILL.

Chi. Tel.: Office 986, Res. 1441R
Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik
Crystal Theatre Building
413 Cass Street.
JOLIET, :-: ILLINOIS.

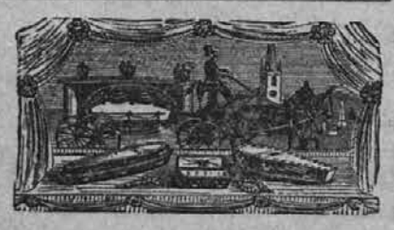

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. 927.
120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

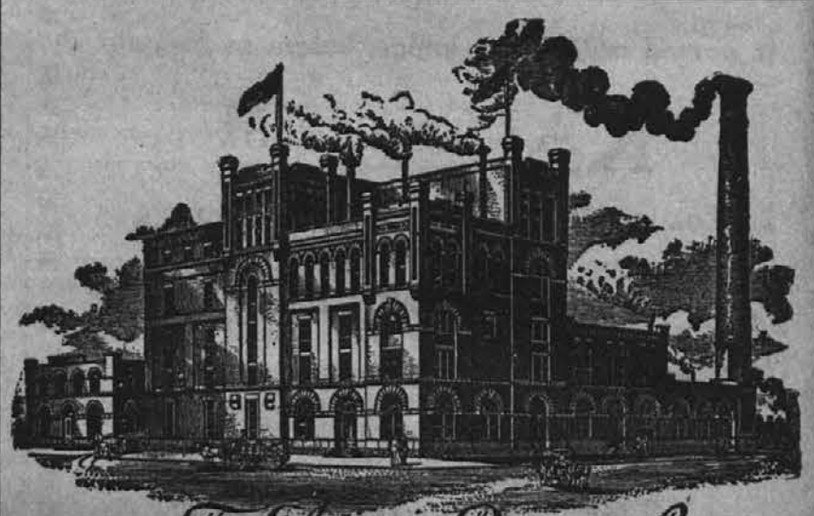

Fred Lehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.....Both Telephones 26.....JOLIET, ILLINOIS.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za	$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff Joliet, Ill.